

Wojciech Goj



ROZKRÚŽTE TO OKOLO TATIER

CYKLISTICKÝ SPRIEVODCA



CESTA OKOLO TATIER A INÉ TRASY V PODTATRANSKEJ OBLASTI

Nowy Targ 2019

ZOZNAM TRÁS UVÁDZANÝCH V SPRIEVODCOVI

Pč.	NÁZOV TRASY:	DRUH BICYKLA	Km	STÚPANIE:	ŠTART
1	Dávnou železnicou po hranicu	TRK	27	190	Chochołów
2	Okolo Czorsztyńskiego jezera	SPD	28	250	Hrad Nedeca
3	Nedeca – Červený Kláštor	SPD	27	170	Nedeca
4	Prielom Dunajca – zhora a zdola	TRK	27	420	Sromowce Niżne
5	Okolie Nowého Targu	TRK	25	140	Nowy Targ
6	Po oravských vrchoch	TRK	28	330	Jablonka
7	Pláž a výhľady	SPD	25	340	Nová Belá
8	Po stopách dávnej železnice do Trstenej	SPD	37	300	Chochołów
9	Nowy Targ – Czorsztyńské jazero	TRK	39	190	Łopuszna
10	Zakopané - Nowy Targ	TRK	33	80	Zakopané
11	Jazero zo severu a Spišské Pieniny	TRK	40	350	Czorsztyń
12	Spišské výhľady	SPD	31	500	Niżné Lapše
13	Okolo rašelinísk	TRK	42	290	Czarny Dunajec
14	Čas na Oravu	SPD	51	450	Czarny Dunajec
15	Pri rieke a jazere	SPD	49	390	Łopuszna
16	Spišské Pieniny a jazero z južnej strany	SPD	39	590	Hrad Nedeca
17	Spišské skvosty	SPD	29	610	Jurgov
18	Ciche s výhľadmi	SPD	43	650	Rogoźnik
19	Neznáme Podhalie	SPD	46	620	Pyzówka
20	Malebným ústraním	TRK	45	650	Jablonka
21	Ostré vidly	SPD	33	780	Biały Dunajec
22	Od Bielej vody k modrému nebu	SPD	38	760	Tribš
23	Na návšteve u Rusínov	SPD	47	710	Nedeca
24	Ostryz szturm	SPD	46	810	Rogoźnik
25	Zaťat zuby na Żąb	SPD	55	1180	Szaflary
SK.01	SK Spišské mestečká a výhľady	SPD	33	360	Spišská Belá
SK.02	SK Pri prameni Popradu	SPD	38	120	Štrbské pleso
SK.03	SK Nad Belou a Kežmarkom	SPD	37	360	Spišská Belá
SK.04	SK Podtatranské nekonečno	SPD	45	510	Poprad
SK.05	SK Cez polia a lesy	SPD	43	320	Štrbské pleso
> Trasy pre pokročilých			>50	>500	strana 99

ROZKRÚŤTE TO
OKOLO TATIER



SPD
CESTNÝ, TREK, MTB BICYKEL



TRK
TREK, MTB BICYKEL

Wojciech Goj



ROZKRÚŽTE TO OKOLO TATIER



CESTA OKOLO TATIER
A INÉ TRASY V PODTATRANSKEJ OBLASTI

CYKLISTICKÝ SPRIEVODCA



NOWY TARG 2019



www.facebook.com/SzlakwokolTatr

ROZKRÚŽTE TO OKOLO TATIER



© Copyright for the edition by **Európske zoskupenie územnej spolupráce TATRY s r.o.**

© Copyright obsah, návrhy výletov, spracovanie máp trás, profily trás: **Wojciech Goj**

© Copyright mapy trás: **Komoot**

© Copyright údaje pre mapy: **autori OpenStreetMap (OpenStreetMap.org)**

© Copyright súhrnné mapy: **Wydawnictwo COMPASS**

Obsah, návrhy výletov, spracovanie máp trás, profily trás:

- **Wojciech Goj**

Preklad:

- **Agencja BTB Wania Manczewska-Wicik (SK),**
- **Elżbieta Nowak and Philip Davies (EN)**

Fotografie:

- **Wojciech Goj**

a okrem toho:

- **Barbara Ogrodniczak – s. 9, s. 21, s. 23 (6), s. 29 (6), s. 34 (2), s. 38 (6), s. 90, s. 91 (2), s. 92 (5), s. 92 (7), obálka s. IV**
- **Jarek Tarański, s. 5 (Slovo od autora)**
- **archív EZÚS TATRY – s. 23 (5), s. 38 (5)**
- **Adobe Stock, obálka s. I**

Konzultácie a korektúry:

- **Agnieszka Pyzowska**

Grafická úprava, sadzba, korektúry a tlač:

- **Marcin Ozorowski Studio AD**
ul. Kolejowa 159
34-400 Nowy Targ

Vydavateľ:

Európske zoskupenie územnej spolupráce TATRY s r.o.

34-400 Nowy Targ, ul. Sobieskiego 2, Poľsko

- **www.ezus-tatry.eu**
- **www.cestaokolotatier.eu**
- **www.cestaokolotatier.eu/GO**

ISBN 978-83-946416-7-2

NEPREDAJNÉ



ÚVOD

Taký cyklistický sprievodca Cestou okolo Tatier tu ešte nebol! Vznikol spojením cyklistickej vášne, poznatkov o pozoruhodných miestach v podtatranskej oblasti a schopnosti zaujímavo rozprávať. Na napísanie sprievodcu sa podujal Wojciech Goj, ktorý za spolupráce s Európskym zoskupením územnej spolupráce TATRY už pripravil blog o cyklovýletoch, dostupný na webovej stránke www.cestaokolotatier.eu. Od tohto roku prijal tiež úlohu tzv. cyklistického dôstojníka na Ceste okolo Tatier. Vďaka tomu všetci záujemcovia, ktorí sledujú profil Cesty okolo Tatier v sociálnych médiách, dostanú každý mesiac návrhy nových cyklistických výletov, živé vysielanie, fotografie, praktické informácie a príbehy o navštívených miestach na poľskej a slovenskej strane Tatier.

V roku 2019 bolo o čom písať a bolo kde jazdiť! Tento rok bol veľmi intenzívny z hľadiska rozšírenia cyklistickej infraštruktúry v Malopolsku, najmä v južnej časti – na Podhalí, Orave a Spiši. Bola dokončená výstavba celého poľského úseku hlavnej trasy Cesty okolo Tatier, ktorú teraz môžeme prejsť po cyklistických chodníkoch od hranice so Slovenskom v Chochołowe – Suchej Hore po hranicu v Kacvîne – Veľkej Frankovej. Na Slovensku boli tiež dobudované ďalšie kilometre cyklistických chodníkov Cesty okolo Tatier, vďaka čomu je ich na oboch stranách Tatier už viac ako 150 km. Poľské a slovenské samosprávy už začali realizáciu ďalšej, III. etapy výstavby Cesty okolo Tatier, na čo získali finančný príspevok z Programu Interreg V-A Poľsko – Slovensko 2014 – 2020. Vedúcim partnerom projektu je Európske zoskupenie územnej spolupráce TATRY. Ale to nie je koniec cyklistických investícií. Malopoľské vojvodstvo pokračovalo vo výstavbe siete trás Velo Malopolsko a v jeseni ukončilo úsek Velo Dunajec od Nowého Targu k Czorsztynskému jazeru vedúci Podhalím a Spišom. Okolo Czorsztynského jazera bol miestnymi samosprávami vybudovaný nezvyčajne malebný cyklistický chodník. Tieto tri trasy sa navzájom spájajú a celým rodinám poskytujú fantastické možnosti pestovania cyklistiky (dá sa tu jazdiť aj na kolieskových korčuliach), spoznávania nových miest či vo všeobecnosti – aktívneho trávenia voľného času.

Nadšenci cyklistiky jazdiaci po Ceste okolo Tatier čakali na publikáciu, ktorá by bola praktickým a komplexným informátorom s tipmi, kam vyraziť na cestu a čo si pozrieť. O to, aby tento sprievodca splnil tieto očakávania, sa postaral Wojciech Goj, ktorý je sám milovníkom cykloturistiky, horským sprievodcom a pre ktorého sú regióny okolo Tatier už viac ako desať rokov inšpiráciou pre objavovanie neznámych miest a ukazovanie ich iným nadšencom. Teraz sa o svoje poznatky a vášeň delí s čitateľmi a cyklistami, pre ktorých pripravil tridsať výletných trás. Každá trasa je opísaná podľa rovnakej schémy, ktorú sme Vám priblížili v kapitole „Ako čítať opis výletu“. Každá obsahuje krátke resumé trasy a následne dôkladný opis jej priebehu, informácie o dĺžke, súčte stúpaní a zjazdov, druhu povrchu. K návšteve zaujímavých miest motivujú zvýraznenia v texte sprievodcu a krásne fotografie, ktorých autorom je takisto väčšinou Wojciech Goj. Každý výlet je zobrazený na mapke a uvedený je tiež profil celej trasy – sú to takisto výsledky autorovej práce. Autor použil pri tom údaje z máp OpenStreet-Map.org. Súhrnné mapy vytlačené na rozkladaných listoch uľahčujú výber trasy a jej prípadné spojenie s inými trasami do dlhších výletov. Trasy boli vypracované pri využití mapových podkladov a za spolupráce s Vydavateľstvom Compass, ktorému srdečne ďakujeme. Nadšenci cyklistických výprav pre pokročilých môžu využiť zoznam trás, ktorý sme umiestnili na konci sprievodcu, a vybrať si výlet, ktorý je podrobne opísaný na blogu Cesty okolo Tatier. A pred vyrazením na každú trasu si určite prečítajte pomocník cyklistu – vtedy Vás nič neprekvapí. Sprievodca výborne padne do ruky, takže si ho môžete zobrať so sebou. Má takisto elektronickú verziu a mapy sú dostupné prostredníctvom QR kódov a odkazov uvedených pri opisoch, takže môžete celý obsah využívať aj na mobilných zariadeniach. Publikácia je dostupná na dedikovanej stránke www.cestaokolotatier.eu/GO. Sprievodca má tiež svoju verziu v slovenskom a anglickom jazyku. Tento sprievodca by nevznikol, keby Európske zoskupenie územnej spolupráce TATRY nezískalo príspevok na jeho prípravu a vydanie v súvislosti s realizáciou projektu za finančnej podpory Malopoľského vojvodstva v rámci súťaže na projekty v oblasti cestovného ruchu s názvom „Malopoľsko pohostinné“.

Toľko úvodom, teraz už dávame slovo Autorovi. Čas začať používať sprievodcu – vyberte si svoju trasu, pripravte bicykel a vydajte sa na cyklistické dobrodružstvo na Cestu okolo Tatier a na Podtatrie! Rozkrúťte to okolo Tatier a v samotných Tatrách!

Vydavateľ



Slovo od autora

Podtatranská oblasť je určite nezvyčajná krajina. Aj keď je „zdomáčená“ ľuďmi, ich dedinami, mestami, cestovným ruchom, mapami, turistickými chodníkmi, cestami a zvukmi motorov, to všetko aj naďalej – a možno aj napriek tomu všetkému – prekračuje geometrické a usporiadané rámce našej civilizácie. Vždy v nejakom aspekte ostáva divoká, neskrotná, nepredvídateľná, krásna... Je to asi tá krása, ten stav zachytený okom, uchom, dušou vo chvíli rozjímania niekde tam, medzi pahorkami, na úpäti zubatých Tatier a lahodných Beskyd, ktorá nás núti znovu a znovu sa sem vracieť za novými zážitkami.

Rok 2010, možno 2012. Brodím bosý (topánky mi dávno premokli) mokrým a mäkkým ako špongia rašeliniskovým lesom v okolí, ktoré dnes nazývam bermudským trojuholníkom: medzi Chyžnom, Hladovkou a Podczerwonom. Už tretí kilometer striedavo tlačím a nesiem bicykel na pleci... mám! Našiel som! Nevýrazný, zarastený násyp. Je to asi ono. Dávna železničná trať. Takto sa začalo moje objavovanie Cesty okolo Tatier.

Dnes, asi desať rokov a tisíce kilometrov v nohách neskôr, stále a nemenne – nachádzam tu TO. TO, čiže neskrotenu, nepredstaviteľnú krásu. Precestoval som Podtatranskú oblasť krížom-krážom, peši, na bicykli a autom, a stále objavujem nové, prekvapujúce miesta.

Tento sprievodca vznikol s úmyslom vytvoriť nástroj, ktorý umožňuje jednoduchšie spoznať Podtatranskú oblasť na bicykli. Obsahuje hotové trasy po čoraz početnejších cyklistických chodníkoch: Ceste okolo Tatier, Velo Dunajec, Ceste okolo Czorsztynského jazera („Velo Czorsztyń“) a tiež po celej sieti miestnych komunikácií. Trasy výletov prechádzajú väčšinou zaujímavých zákutí poľskej Podtatranskej oblasti – Oravou, Podhalím a Spišom a časťou slovenského Spiša. Umožňujú objaviť unikátne kultúrne a historické dedičstvo týchto oblastí, krásu, bohatstvo a veľkú rôznorodosť podtatranskej prírody.

Prajem veľa zážitkov pri objavovaní Podtatranskej oblasti!

Wojtek Goj



OKOLIE

NOWY TARG - kostol sv. Anny, Dunajci - Pútnické miesto, Rybníky v Krauszowe - rašenie, Polana Szaflarska - Velo Dunajca

Čím je číslo vyššie, tým je trasa náročnejšia

Odporúčaný druh bicykla

Neuvádzame klasifikáciu obtiažnosti

Mierka profilu závisí od dĺžky a súčtu stúpaní

Možnosť spájať susediace trasy

A

B

C

D

E



Dĺžka trasy: 25 km
Počet stúpaní: 140 m
Počet zjazdov: 140 m

...ed' je zimným hlavným m...
sto, čiže Nowy Targ, je ne...
sa pred nami odhaľuje jeh...
lebnú polohu nad Dunajco...
sk. Spoznáme tiež kúsok de...
rdźmierzi a okolie dávneh...
stola sv. Anny a z cesty Dro...
e. A pretože je výlet krátky,



05

A

Čím je číslo vyššie, tým je trasa náročnejšia.

Tento princíp sa netýka trás na Slovensku (SK).

TRK
SPD

B

Odporúčany druh bicykla.

Majte na zreteli, že trasy **SPD** sú vhodné pre každý typ bicykla. Trasy **TRK** nie sú vhodné pre cestné bicykle – čiastočne vedú po štrku.



25 km



140 m

OKOLIE NOWÉHO TARGU

Anny - Cesta okolo Tatier pri Čiernom Ludźmierz - **cesta Droga Wierchowa** - **linisko Przymiarki** - Bór Kombinacki - Hajec pri Bielom Dunajci - **NOWYTARG**



OKOLIE NOWÉHO TARGU

Ako čítať opis výletu

Neuvádzame klasifikáciu obtiažnosti.

Namiesto nej je však tabuľka s najdôležitejšími údajmi o trase! Ak na začiatku nebudete schopní dobre určiť mieru náročnosti, pozrite si tabuľku opäť **po výlete**, aby ste si vypracovali vlastnú klasifikáciu obtiažnosti.

Asfalt: 24 km
Štrk: 1 km
Terén: 250 m

Mimo premávky: 15 km
Vedľajšie cesty: 10 km
Hlavné cesty: 0 km

C



D

Pamätajte – mierka profilu závisí od dĺžky a súčtu stúpaní! Porovnávanie profilov „na prvý pohľad“ nie je smerodajné!

Máte radi dlhšie trasy – spojte tento výlet s jednou z blízkych trás. Môžete tiež nazrieť do trás pre pokročilých na **99.** strane sprievodcu.

možete spojiť s: **09; 10; 13; 14; 15; 18; 19; 23; 25**

E


TRK
SPD

DÁVNOU ŽELEZNICOU PO HRANICU



CHOCHOŁÓW - drevená architektúra - Domański Wierch
výhlady - Les Sośnina - Cesta okolo Tatier - Czarny Dunajec - Pod-
 czerwone - **Oravsko-Nowotargské rašeliniská** - Štátna hranica
 SK/PL - **CHOCHOŁÓW**


27 km

190 m

DÁVNOU ŽELEZNICOU PO HRANICU

Dĺžka trasy:	27 km	Asfalt:	23 km	Mimo premávky:	25 km
Súčet stúpaní:	190 m	Štrk:	4 km	Vedľajšie cesty:	2 km
Súčet zjazdov:	190 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	0 km



Výlet je ako stvorený na začiatok cyklistického dobrodružstva pod Tatrami, vhodný aj pre rodiny s deťmi – na bicykloch či v príviesných vozíkoch. Objavíme zaujímavú drevenú architektúru v Chochołowe, krásne výhlady na Tatry a Babiu horu z vrchu Domański Wierch a čaká nás príjemná, ľahká jazda Cestou okolo Tatier trasou dávnej železnice do Trstenej. Okrem toho navštívime prírodne atraktívny areál Oravsko-Nowotargských rašelinísk. Takmer celá trasa vedie mimo premávky vozidiel, takže si môžeme pokojne vychutnávať jazdu a výhlady.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/01

Trasa sa začína v Chochołowe, dedine známej svojou **historickou drevenou architektúrou**. Jeden z domov, ten na adrese Chochołów 24, bol celý postavený z jednej jedle. Nadšenci dejín určite radi nahliadnu do **Múzea Chochołowského povstania** a milovníci prírody – do novootvoreného multimedialného **Centra propagácie a ochrany rašelinísk¹**.

Vedľajšia trasa Cesty okolo Tatier nás zavedie na pahorky východne od dediny (krátke strmé stúpanie), odtiaľ ďalších 10 km dlhým, miernym hrebeňom Domaňského Wierchu. Keď prejdeme cez cestu Chochołów – Ciche, čaká nás viac ako 4 km štrku, občas má cesta horšiu kvalitu², ale nemusíme sa obávať – je to jediný taký úsek na trase. Dorazíme na križovatku s cestou Czarny Dunajec – Ciche Dolne.

Odtiaľ je trasa už do konca asfaltová. Pred nami sa nachádza najnádhernejšia časť Domaňského Wierchu, ktorá ponúka **výhľady** na juh, **smerom k Tatrám**, a na sever – na Babiu horu a rovinatú Oravsko-Nowotargskú kotlinu. Cesta vedie hrebeňom^{3,5}, kaplnky a osamelé stromy, popri ktorých teraz prechádzame, svedčia o tom, že sa tadiaľ chodievalo medzi obcami už dávnejšie – kaplnky boli zároveň orientačnými bodmi.



1



2



Vchádzame do lesa Sośnina⁶ a vychádzame pri domoch medzi Rogoźnikom a Starým Bystrým⁴. Odbočujeme dvakrát doľava, ďalej trasa vedie hlavným ťahom Cesty okolo Tatier, čiže po **dávnej trase železnice Nowy Targ – Trstená**. Kedysi, za Rakúsko-Uhorska, to bolo najkratšie spojenie medzi Krakovom a Viedňou. Život sa sem vrátil vďaka vytvoreniu cyklistického chodníka. Ideme Cestou okolo Tatier do Czarného Dunajca a Podczerwoného, míňame objekty dávnej železničnej infraštruktúry – most a železničné stanice. Mnohé prístrešky nám poskytujú možnosť oddychu.

Nedáľe od dávnej železničnej stanice v Podczerwonom vchádzame na územie Natura 2000: **Oravsko-Nowotargské rašeliniská**. O tomto ekosystéme, ktorý je unikátom v európskom meradle, sa môžeme dozvedieť viac v multimediálnom Centre propagácie a ochrany rašelinísk v Chochołowe. Mierne stúpajúcimi traverzami sa dostávame k poľsko-slovenskej štátnej hranici, kde má naša trasa otočku a po 600 m pri pôvodnej kaplnke odbočuje prudko doprava. Lúkami a pasienkami schádzame do dediny, kde sa naša trasa končí za mostom cez Czarny Dunajec (pri ňom nájdeme príjemné miesto na oddych pri rieke).



3



4



5



6




SPD
TRK

28 km

250 m


OKOLO CZORSZTYNSKÉHO JAZERA



HRAD NEDECA  - južný breh Czorsztynského jazera:
 Falštín - Fridman - Dębno (**kostol na zozname UNESCO**) - severný
breh Jazera: ul. Hubka - Maniowy - Polostrov Stylchyn - **CZORSZ-**
TYN 

OKOLO CZORSZTYNSKÉHO JAZERA



Dĺžka trasy: 28 km
Súčet stúpaní: 250 m
Súčet zjazdov: 250 m

Asfalt: 28 km
Štrk: 0 km
Terén: 0 km

Mimo premávky: 23 km
Vedľajšie cesty: 4 km
Hlavné cesty: 1 km



Je to priam povinný výlet. Hoci Czorsztyńské jazero nie je veľké z hľadiska rozlohy, vďaka svojej unikátnej polohe na styku historických a geografických krajín je výnimočným miestom. Čaká nás 27 km pozdĺž brehov jazera a neustále sa meniace výhľady na Pieniny, Tatry, Gorce, Babiu horu po cyklickej ceste. Môžeme navštíviť dva zaujímavé hrady – poľský a uhorský a tiež nezvyčajne krásny drevený kostol položený neďaleko trasy. Na celej trase musíme zdoлаť len jedno väčšie stúpanie. Trasa je vhodná pre rodiny s deťmi.

Trasu môžete spojiť s: **03; 09; 11; 15; 16; 23**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/02

Trasu začíname pri **hrade Nedeca²**, ktorý sa do roku 1918 nachádzal na území Uhorska. Pre milovníkov dejín bude určite zaujímavá legenda o zlate ltkov, ktoré možno dodnes čaká na svojho objaviteľa niekde na hrade.

Od hradu vyrážame na západ a ideme po značkách Cesty okolo jazera. Časť prechádzajúca južným brehom je o niečo náročnejšia ako tá na severnom brehu, je tu veľa krátkych, ale nie veľmi namáhavých stúpaní. Lesnými traverzami dorazíme až k samotnej hladine vody neďaleko zálivu Kosarzyska. Trasa odbočuje prudko doľava a pokračuje červeným asfaltom, ale stojí za to pokračovať až **na koniec Cesty pri jazere** – sú tam mimoriadne krásne výhľady.

Stúpanie od zálivu Kosarzyska (prevýšenie 100 m na úseku kratšom ako 2 km) je náročné, niektorí budú musieť tlačiť bicykel. Je to jediné väčšie stúpanie na trase – cesta obchádza prírodnú rezerváciu Zelené skalky, kde je chránené pásmo vápencových skál tesne nad hladinou vody. Námahu zo stúpania nám však vynahradia **prekrásne výhľady** – na záliv, hrad a Pieniny v pozadí³.

Dorazíme do Falštína, chodník odbočuje doprava a rýchlym zjazdom utekáme do lesných zákutí pri jazere. Niekoľko krásne položených miest oddychu ponúka krásne výhľady na Gorce⁴. Vchádzame do dedinky Fridman, v ktorej sa dodnes zachoval typický spišský spôsob zástavby. Fridman obchádzame po vysokej vedľajšej hrádzi, ktorá zachránila



2



3



dedinu pred osudom, aký postihol ležiace oproti Maniowoy – celá dedina bola presťahovaná na miesto nad hladinou jazera.

Za Fridmanom prejdeme cez Bielu vodu a tak sa zo Spiša dostaneme na Podhalie. Po hrádzi obchádzame Dębno (v centre dediny je **vzácný drevený kostol zapísaný do zoznamu UNESCO**). Prechádzame mostom cez Dunajec (pozor – cesta je úzka a vládne rušná premávka!), 500 m ďalej utekáme doprava, aby sme sa vrátili k jazeru na jeho severný breh.

4



Jazda severným brehom jazera je veľmi príjemná. Chodník prechádza tesne popri jazere⁵ a poskytuje **nádherne výhľady** na vodu, v pozadí vidíme Spišské Pieniny a v dialke sa vypínajú Tatry.

Počas jazdy sa nedajme príliš rozptýliť krásnymi panorámami – na prudkých a ostrých zákrutách riskujeme, že sa zrazíme s inými cyklistami!

Rovnomerne, ale nie monotónne, ideme pozdĺž Jazera, prekonávame mostíky cez potoky a obchádzame **menšie aj väčšie zálivy¹** ako Syguliny a Pusta za polostrovom Stylchyn. Úsek za tým posledným môžeme prejsť dvomi spôsobmi – vrškom alebo pozdĺž vody. Ak nám sily stačia, stojí za to ísť hore a obdivovať širšiu panorámu.

Dorazíme k **zrúcaninám hradu v Czorsztyne⁶**, odkiaľ sa kompou alebo gondolou vrátime do Nedece.

5



6





NEDECA – ČERVENÝ KLÁŠTOR

NEDECA - Sromowské jazero - Velo Dunajec do Sromowiec Nižných - Sromowce Niżne PL/SK lávka - Červený Kláštor kláštor a výhľad na Pieniny - Lysá nad Dunajcom - NEDECA

SPD
TRK



27 km



170 m



NEDECA – ČERVENÝ KLÁŠTOR

Dĺžka trasy:	27 km	Asfalt:	25 km	Mimo premávky:	8 km
Súčet stúpaní:	170 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	9 km
Súčet zjazdov:	170 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	10 km

Jednoduchá trasa prechádzajúca dolinou Dunajca medzi dvomi veľkými atrakciami – Czorsztyńským jazerom a Prielomom Dunajca. Prvá časť výletu vedie severnou – poľskou stranou rieky, cestou Velo Dunajec od Nedece po úpätie Troch korún. Druhá časť trasy je jazdou na slovenskej strane od významnej pamiatky Červený Kláštor naspäť do Nedece. Cestou obdivujeme krásne výhľady na Spišské Pieniny, Stredné Pieniny a Spišskú Maguru, malé dedinky položené pozdĺž Dunajca a plte, ktoré sa pomaly plavia za žblnkotu vody.

POZOR! Nezabúdajte na prilbu – ak ju nemáte, na Slovensku môžete dostať pokutu!



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/03

Vyrážame od barokového kostola sv. Bartolomeja v Nedeci, ideme po značkách Velo Dunajec, ktoré nás budú sprevádzať takmer dvadsať kilometrov. Dorazíme k **Sromowskému jazero** – je to v podstate umelá vodná nádrž, ktorá vznikla v roku 1994. Nadšenci historických pamiatok môžu prejsť k **hradu Nedeca**, ktorý vidieť už odtiaľto. Od jazera sa rozprestiera uchvacujúci výhľad na stenu Troch korún a pyramídu Macelowej hory¹.



1

Obchádzame Sromowské jazero z južnej strany, prechádzame cez hrádzu a hneď za ňou odbočujeme doprava do vedľajšej uličky. Cesta vedie väčšinou pozdĺž rieky cez Sromowce Wyżne. Vychádzame z dediny a vchádzame do ďalšej dedinky Kąty, kde plte čakajú na turistov, ktorí si chcú pozrieť Prielom Dunajca.

Pokračujeme teraz po hlavnej ceste, ale hneď v dedinke Sromowce Średnie odbočujeme medzi staré domy a háje. Velo nás opäť zavedie na hlavnú cestu³ a už o chvíľu vidíme Sromowce Niżne – jedno z centier cestovného ruchu v Pieninách.

Po vjazde do dediny odbočujeme z cesty Velo Dunajec doľava, na ul. Kościelnú, popri **drevenom kostole sv. Kataríny**² zo 16. storočia, ďalej ul. Pod Brzegami, ktorá prechádza okrajom dediny, trochu nad ňou až po budovu Pieninského národného parku. Tu odbočujeme doprava alebo ideme ešte 300 m rovno k chate Tri koruny, odkiaľ sa rozprestiera prekrásny výhľad na začiatok Prielomu Dunajca.



2



Ulicou Trzech Koron dorazíme na kruhový objazd, na ktorom odbočíme doľava, a lávkou prechádzame na slovenskú stranu – obdivujeme rieku a vypínajúce sa nad ňou bralá Troch korún⁵. Odbočujeme doľava a po 700 m sa dostávame k hradbám starobylého **Červeného kláštora**⁴, ktorý bol dávnejšie nielen náboženským, ale aj kultúrnym a vedeckým strediskom. Tu bol vypracovaný prvý preklad Biblie do slovenského jazyka a lietajúci fráter Cyprián vytvoril veľkolepý herbár tatranských bylín.



3

Za kláštorom sa začína Prielom Dunajca, trasa sa však otáča smerom na západ. V prípade, že mu nevieme odolať – najbližší vyhlídkový úsek Prielomu sa začína za približne 2 km (po štrku) od kláštora.

Trasa výletu vedie južným brehom Dunajca, prechádza popri križovatke s cestou do Lechnice (kláštor bol pôvodne nazývaný lechnickým), za lúkami vchádzame do dedinky Majere. Stále nás sprevádzajú výhľady na Pieniny, ktoré sa vypínajú severne od Dunajca.



4

Za Majerami a ďalším zeleným úsekom ideme ku križovatke s cestou do **Spišskej Starej Vsi**. Ak máme v nohách dostatok síl, stojí za to prejsť ešte kúsok a zdolať toho 1,5 km do centra mestečka, trochu ospalého, ale úplne odlišného od ostatných na trase.

Prechádzame cez Lysú nad Dunajcom (historicky Kalemberk) a vraciame sa do Poľska. Za poľanou Sosny (**vľavo koliba**, oštiepky) nás zase privítajú krásy krajiny okolo Sromowského jazera. Vraciame sa do Nedece, kde sa výlet končí.



5




**TRK
SPD**

27 km

420 m
PRIELOM DUNAJCA – ZHORA A ZDOLA


PRIELOM DUNAJCA – ZHORA A ZDOLA

SROMOWCE NIŽNE - Červený Kláštor - Prielom Dunajca -
Lesnica - Lesnické sedlo panoráma - Veľký Lipník - Haligovce
skalné steny - SROMOWCE NIŽNE



Dĺžka trasy:	27 km	Asfalt:	19 km	Mimo premávky:	9 km
Súčet stúpaní:	420 m	Štrk:	7 km	Vedľajšie cesty:	9 km
Súčet zjazdov:	420 m	Terén:	1 km	Hlavné cesty:	9 km



Prielom Dunajca ešte nie je všetko. Výlet vedie touto malebnou skalnou tiesňavou, ale v ďalšej časti objavíme tiež pokojnú dedinu Lesnica, a za ňou... more zelene a náročné stúpanie na Lesnické sedlo s krásnymi výhľadmi na Pieniny a Tatry. Dlhý zjazd cez Haligovce je efektívnu hodinou pieninskej geológie. Výlet je stredne náročný, s jedným ťažkým stúpaním, ale nevyžaduje si veľké skúsenosti, umožňuje spoznať slovenskú, pokojnejšiu stranu Pienin.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/04



Výlet sa začína v Sromowciach Niżnych. Lávkou pre peších a cyklistov postavenou v roku 2006 prechádzame cez Dunajec na slovenskú stranu a odbočujeme doľava. Vchádzame do historického **Červeného Kláštora**. Po stáročia to bolo náboženské, vedecké aj kultúrne centrum tohto regiónu. Odtiaľto podľa legiend podnikal fráter Cyprián svoje odvážne lety v oblakoch, ktoré končil až nad Morským okom. Pod kláštorom, pri vode, sa rozprestiera **nádherný pohľad na Tri koruny**¹.



2

Vyrážame Pieninskou cestou cez Prielom Dunajca² – pôjdeme po nej ďalších 7 km. Skalné steny vysoké niekoľko sto metrov, v ktorých vody Dunajca vyhlbili túto nádhernú tiesňavu, ukazujú moc prírodných síl³. Mnohé z tunajších rastlín stretne tiež v Tatrách – ich semená sem privandrovali s riekou.

Keď dorazíme na asfaltovú cestu, odbočíme doprava, hore **dolinou Lesníckeho potoka** uzavretou medzi vysokými skalnými stenami. Trafíme do Lesnice, skrytej medzi pieninskými stenami. Táto dedina bola založená ešte v 13. storočí, ale do 19. storočia ju spájali so svetom iba úzke pešie chodníky, vďaka čomu tu pretrvali zvyky, štýl zástavby⁴ a folklór.



3



4



5



6



7



Z Lesnice ideme stále hore po ceste, ktorá ju spojila so zvyškom Slovenska až v roku 1967. Pomaličky stúpame a lapáme po dychu, stojí za to zastaviť sa a nahliadnuť dole do údolia na skalnaté hory vypínajúce sa za Dunajcom. Posledná časť stúpania môže niektorých donútiť tlačiť bicykel, ale to, čo nás čaká, bude dostatočnou odmenou za námahu.

Velkolepá panoráma z Lesnického sedla nás tu určite zastaví na dlhšiu chvíľu. Pri našich nohách leží hlboká dolina potoka Lipník, za ňou vrchy Spišskej Magury a na obzore sa vypínajú Tatry. Pred zjazdom dolu si skontrolujte brzdy a dajte si okuliare. **Zjazd do Veľkého Lipníka**⁵ terasovitými poľami, medzi striedajúcimi sa lúkami, skalami a poľami patrí k najkrajším zjazdom v Pieninách, trochu pripomína zjazd zo sedla Osice do Sromowiec.

Schádzame do Veľkého Lipníka, odbočujeme doprava dole a pokračujeme miernejším zjazdom dnom doliny. Dorazíme do Haligoviec, ktoré uchvacujú predovšetkým výhľadmi na **strmé steny Haligovských skál**⁶ – v súčasnosti prírodnej rezervácie v Pieninskom národnom parku. Niekde tam, v týchto skalných stenách sa nachádzali obývané osady ako Džura či Jezovka, po ktorých v súčasnosti zostali iba zdvočené jablone či čerešne, stratené medzi lúkami.

Z Haligoviec ideme ďalej dole dolinou až do Smerdžonky. Názov nie je náhodný, pochádza totiž od tunajších prameňov vody s obsahom sulfátov, ktoré sa vyznačujú špecifickým zápachom. Staré kúpele zničené počas vojny boli pred niekoľkými rokmi opäť otvorené. Zo Smerdžonky už máme len kúsok do **Červeného Kláštora**⁷ (liečivé účinky vody využívali už mnísi), potom cez lávku a už sme späť v Sromowciach.




TRK
SPD


OKOLIE NOWÉHO TARGU

NOWY TARG - kostol sv. Anny - Cesta okolo Tatier pri Čiernom Dunajci - Pútnické miesto Ludźmierz - **cesta Droga Wierchowa** - rybníky v Krauszowe - **rašelinisko Przymiarki** - Bór Kombinacki - Polana Szaflarska - Velo Dunajec pri Bielom Dunajci - **NOWY TARG**


25 km

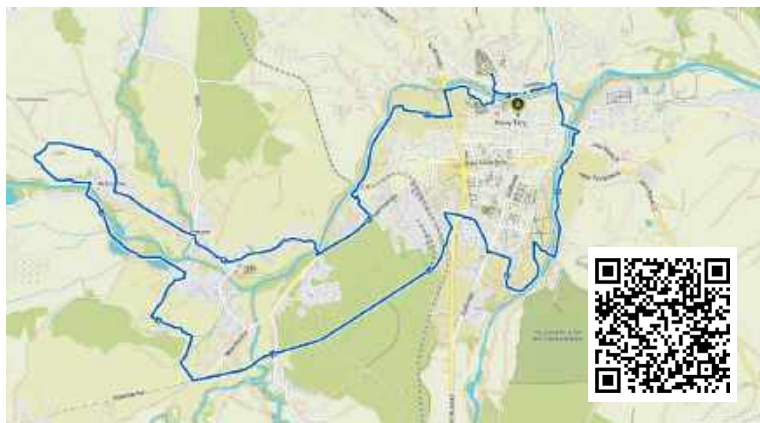
140 m

OKOLIE NOWÉHO TARGU

Dĺžka trasy:	25 km	Asfalt:	24 km	Mimo premávky:	15 km
Súčet stúpaní:	140 m	Štrk:	1 km	Vedľajšie cesty:	10 km
Súčet zjazdov:	140 m	Terén:	250 m	Hlavné cesty:	0 km

Aj keď je zimným hlavným mestom Poľska bezpochyby Zakopané, jednak Mesto, čiže Nowy Targ, je nespochybniteľným hlavným mestom Podhalia. Trasa pred nami odhaľuje jeho rôzne podoby – pekné námestie, čiže Rynek, malebnú polohu nad Dunajcami v blízkosti tichých lesov a unikátnych rašelinísk. Spoznáme tiež kúsok dejín – navštívime kostol sv. Anny, pútnické miesto v Ludźmierzi a okolie dávneho kombinátu. Panoráma rozprestierajúca sa od kostola sv. Anny a z cesty Droga Wierchowa nám ukáže Mesto v širšej perspektíve. A pretože je výlet krátky, môžeme sa pokojne zastaviť niekde na dlhší čas.

Trasu môžete spojiť s: **09; 10; 13; 14; 15; 18; 19; 24; 25**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/05

Východiskovým bodom nášho výletu je **Rynek v Nowom Targu**¹. Práve na tomto mieste sa pôvodne každý týždeň konali jarmoky, ktoré sú nemennou tradíciou v meste od roku... 1487! Kamenné domy z 19. storočia s peknou radnicou, kaviarne a zmrzlinárne lákajú turistov aj miestnych.

My smerujeme na sever, aby sme sa za riekou Čierny Dunajec stúpaním po ul. Zacisze dostali ku **kostolu sv. Anny**². Je to najstarší kostol v Nowom



2

Targu (pochádza z 15. stor.), pravdepodobne na tomto mieste vznikla aj prvá osada. Stojať za to nahliadnuť dovnútra a pokochať sa tiež peknou panorámou mesta. Vrátime sa k Čiernemu Dunajcu a Cestou okolo Tatier pokračujeme popri rieke až k ul. Ludźmierskiej, z ktorej schádzame lávkou do **Ludźmierza**⁴.

Najstaršia dedina na Podhalí (13. storočie), jeho náboženské hlavné mesto – odtiaľ vládne jeho Gazdiná, čiže Panna Mária z Ludźmierza. Tu pastieri slávnostne začínajú a končia pastiersku sezónu. Pokračujeme v jazde do Krauszowa,

na cestu **Droga Wierchowa (výhľady!)**³, ktorá vedie po hrebeni medzi úzkymi pásmi lúk a polí. Po 900 m od začiatku cesty, **KEĎ MINIEME KOVOVÝ KRÍŽ**³ NA PRAVEJ STRANE, **ODBOČUJEME DOĽAVA NA POĽNÚ CESTU** a po 250 m sa dostaneme na koniec asphaltovej cesty, ktorou sa vrátíme do Krauszowa. Za mostom cez Dunajec odbočujeme doľava a červenou krajinou (Cesta okolo Tatier) prechádzame **popri rybníkoch v Krauszowe**.



3



Za nimi odbočujeme doprava a stále po Ceste okolo Tatier, ktorá nás poľami vedie na okraj **rašeliniska Przymiarki** (miesto oddychu a informačná tabuľa) a nakoniec k ceste DW957 a k hlavnej trase Cesty okolo Tatier (miesto oddychu s mapou), ktorá sa tiahne na druhej strane cesty pre vozidlá.

Smerujeme k Nowému Targu. Cesta tu vedie trasou dávnej železnice do Trstenej, o čom výrazne svedčí **železný most cez potok Wielki Rogoźnik**⁶.

Následne vchádzame do vlhkého lesa **Bór Kombinacki**⁵ západne od mesta, kde v 50. rokoch 20. storočia vznikol obrovský priemyselný komplex závodov na výrobu obuvi. Pozostatkom po závodoch sú o. i. zrúcaniny železničnej stanice Nowy Targ Fabryczny, popri ktorých prechádzame v strede lesa. Vychádzame z lesa a už vidíme Zakopianku – cestu vedúcu do Zakopaného. Prechádzame cez cestu priechodom pre chodcov a vchádzame na ul. Podtatrzańską (ďalej Cesta okolo Tatier).

Značky Cesty okolo Tatier po cyklistickom chodníku pozdĺž Aleje Solidarności nás zavedú na nové sídlisko na Polane Szaflarskej, z ktorého vychádzame chodníkom Cesty okolo Tatier a zeleňou prechádzame na lávku pre peších a cyklistov cez Biely Dunajec. Za riekou, vpravo od lávky, sa vyníma zelená stena lesa Bór na Czerwonem. My odbočujeme doľava. Pravým (východným) brehom ideme po značkách **Velo Dunajec** príjemným úsekom popri rieke.

Na druhom moste odbočujeme doľava na ul. Waksmundzką a za ním doprava (ul. Piłsudskiego) a pokračujeme po značkách Cesty okolo Tatier na ul. Bulwarowú. Na konci ulice odbočujeme doľava na starý most – ul. Kościuszki, ktorá nás zavedie naspäť na námestie v Nowom Targu.



4



5



6




TRK
SPD

28 km

330 m


PO ORAVSKÝCH VRCHOCH

JABLONKA - Nižná Zubrica - **vyhliadková cesta do Marszałkovej**
 - Podvlek - **dolina Bukowinského potoka** - Podsklie - **dlhý zjazd**
malebným hrebeňom Studzianki i Machajowa - **JABLONKA**

PO ORAVSKÝCH VRCHOCH

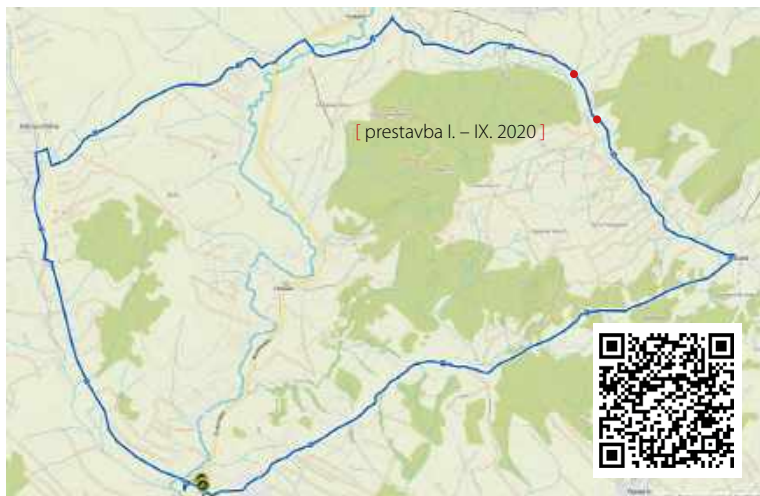


Dĺžka trasy:	28 km	Asfalt:	23 km	Mimo premávky:	0 km
Súčet stúpaní:	330 m	Štrk:	5 km	Vedľajšie cesty:	23 km
Súčet zjazdov:	330 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	5 km



Orava je bezpochyby rajom pre fanúšikov MTB, ale nebojme sa – táto trasa je veľmi dobrá pre trekingové bicykle. Prekvapuje veľkými priestranstvami, rozľahlými poľami, lesmi, neočakávanými panorámami s Babou horou a Tatrami v pozadí. V dedinkách a osadách rozptýlených po celom území nájdeme zaujímavé pamiatky a stratené prírodné kaplnky. Výlet je určený tým, ktorých priťahujú málo známe miesta, ktorí chcú utiecť ďaleko od všetkého.

Trasu môžete spojiť s: **13; 19; 20**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/06



Trasa sa začína v hlavnom meste poľského kúska Oravy – v Jablonke pri kostole², ktorý je dominantou nielen samotnej obce, ale aj celého okolia, vďaka čomu ponúka **nádherne výhľady**, o. i. na Bory Orawskie (rašeliniská) a Tatry v diaľke. Z Jablonky smerujeme do Nižnej Zubrice. Cestou si musíme dávať veľký pozor – autá sa ňou rútia vysokou rýchlosťou. Hneď za Jablonkou míňame v poliach kaplnku a neskôr medzi domami ďalšiu typickú oravskú kaplnku³, ktorá pochádza z Bieleho Potoka, dediny preslávenej kamenárstvom, ktorá dnes leží na Slovensku.



2

Z hlavnej cesty odbočujeme na vedľajšiu a kúsok ďalej na miestnu komunikáciu spájajúcu Zubricu s Podvľkom. Vchádzame do **nezvyčajnej krajiny**⁴, plnej polí a lúk, s dominujúcim masívom Babej hory⁵. Za nevýrazným sedlom začína cesta klesať a miernym zjazdom vchádzame do Marszałkowej, osady v Podvľku. Tam sa dostaneme na hlavnú cestu (DK7), ale iba na 0,5 km, následne utekáme do osady Pieronki a ďalej po štrkovom povrchu po ústie zalesnenej **doliny Bukowinského potoka**, ktorou pôjdeme ďalších 6,5 km.



3

K nášmu prekvapeniu cesta náhle stráca svoj asfaltový povrch – na úseku viac ako 2 km je širokou poľnou cestou⁶ s výmoľmi, ale stále



4



5



6



7



je to hlavná príjazdová trasa k vyššie položenému Podskliu (prestavba I. – IX. 2020 – asfalt).

Keď sa dostaneme do dediny, ale ešte pred dorazením do centra a ku kostolu, odbočíme doprava na vedľajšiu cestu do osady Studzianki. Nachádzame sa v oblasti, kde pramení Čierna Orava, takže sa ocitáme v úmorní Čierneho, a nie Baltského mora.

Čaká nás ešte 1,5 km nenáročného stúpania, za ktoré získame odmenu v podobe nezvyčajne dlhého, **príjemného zjazdu s krásnym výhľadom**⁷ až do samotnej Jablonky. Nachádzame sa na takmer neobývanom zalesnenom území, schádzame asfaltovou, málo frekventovanou cestou do malebných osád Dzedzicowa a Szklarze, musíme prekonať krátky štrkový úsek. Cestou míňame dva zvláštne prvky tunajšej krajiny: **loretánske kaplnky** – drevené vežičky, pri ktorých sa modlievalo; vďaka svojim zvonom slúžili tiež ako varovné, signalizačné a ochranné veže pred prichádzajúcimi búrkami alebo prípadnými požiarmi.

Posledný úsek zjazdu do Jablonky pravdepodobne absolvujeme s hlavou otočenou stále doľava – pohľad na rozľahlé lesné rašeliniská je odtiaľ naozaj úchvatný. Pri dobrej viditeľnosti uvidíme dominujúce v pozadí Tatry a za kostolom v Jablonke môžeme zazrieť Oravskú priehradu¹.



SPD
TRK

PLÁŽ A VÝHLADY



NOVÁ BELÁ - typická spišská zástavba - Krempachy - Cesta okolo Tatier do Durštína - **Durštín výhlady** - zjazd do Nižných Lápš - Vyšné Lapše – Tribšské sedlo - **kostolík v Tribši** - **prielom Bielej vody** - **NOVÁ BELÁ**



25 km



340 m



PLÁŽ A VÝHLADY

Dĺžka trasy:	25 km	Asfalt:	25 km	Mimo premávky:	7 km
Súčet stúpaní:	340 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	4 km
Súčet zjazdov:	340 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	14 km



Výlet predstavuje spišsko-pieninský mix. Budeme musieť zdolávať prikre stúpania, ale za odmenu nás čakajú veľkolepé a rozmanité panorámy. Nájdeme tiež zaujímavé historické pamiatky a prírodné zvláštnosti. Celá trasa vedie po Spiši, čo skúsené oko ľahko odhalí v tunajšej architektúre. Ponoríme sa do bohatstva takmer pananskej prírody v okolí Durštína, započúvame sa do žbinkotu Bielej vody pod imponantnou stenou Kramnice neďaleko Novej Belej, kde možno začujeme aj slovenskú reč. Zaujímavé miestne názvy alebo staré kostoly svedčia aj o tom, aké dlhé a bohaté sú dejiny tohto regiónu.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/07

Vyrážame z **Novej Belej**. Je to nezvyčajná dedina – aj keď leží západne od Bielej vody, je na Spiši a aj keď je v Poľsku, občas si všimneme znaky prítomnosti Slovákov. Ideme smerom ku Krempachom, pri prechode cez jednotlivé križovatky sa oplatí venovať pozornosť **typickej spišskej zástavbe** – domy stoja v rade a vytvárajú vretenovité námestie, rovnobežne za domami stoja stodoly².



2

V Krempachoch (názov pochádza z nemčiny, Krummbach – znamená kľukatý potok) míňame menší **kostol sv. Valentína** (na ľavej strane). Stojí za to zastaviť sa a navštíviť cintorín, na ktorom uvidíme tabule v troch jazykoch: maďarskom, slovenskom aj poľskom. Okolie je dodnes obývané slovenskou menšinou. Po značkách Cesty okolo Tatier odbočíme na ul. Tatrzańskú.

Na tatranské panorámy musíme však ešte chvíľu počkať. Za strelnicou nás cesta povedie do malebného vidieckeho prostredia; členitý terén svedčí o **geologickej rôznorodosti tohto miesta**¹. Jej prejavom sú o. i. zaujímavé skalné odkryvy Lorencoových Skaliek s kyjakovitou vežou skaly Gęśle. Treba sa však sústrediť na cestu, pretože stúpanie je strmé. Na hrebeni sa určite otočte, aby ste sa mohli pokochať krásnou panorámou územia medzi Durštínom a Krempachmi a s pomaly sa črtajúcimi Tatrami na juhu.



3



Pokračujeme Cestou okolo Tatier a vchádzame do Durštína. **Rozmanitosť výhľadov**, ktoré poskytuje táto dedina na streche Spiša, priam uchvacuje. Vystúpime na hrebeň Honaja, kde sa otvára **nádherná panoráma Tatier**³. Za domami sa ponárame do nezvyčajnej krajiny holí, lesov, príkrých pieninských svahov a výhľadov na Pieniny a Tatry. **Cesta cez Honaj**⁴ je jedným z najkrajších úsekov Cesty okolo Tatier. POZOR – zjazd je veľmi kľukatý a strmý!

Nasýtení zeleňou vychádzame v Nižných Lapšoch, Cesta okolo Tatier nás zavedie ku barokovému kostolu sv. Kvirína zo 14. stor. Odtiaľ vytrvalo stúpame hore hlavnou cestou cez Stredné a Vyšné Lapše, až kým sa nedostaneme na **Tribšské sedlo**⁵. Hoci sme prešli iba kúsok, krajina sa značne zmenila – je jemnejšia, skôr beskydská.

Zo sedla schádzame príjemným zjazdom do Tribša. Počas jazdy by sme nemali prehliadnuť malý, ale zaujímavý **drevený kostolík sv. Alžbety** (16. stor.). Za Tribšom prechádzame cez Bielu vodu (ostávame však na Spiši – rieka zmenila svoj tok a zanechala spišskú dedinu Novú Belú na druhej strane!) a 200 m ďalej odbočujeme doprava. Po 1,5 km vchádzame na územie prielomu **Bielej vody**⁶ – rieka sa tu vinie tiesňavou medzi skalami Kramnice a Obłazowej. Táto posledná skala je tiež miestom **vzácných archeologických nálezov**. Miesto sa výborne hodí na chvíľu dlhšieho oddychu pri rieke. Ďalej utečieme z hlavnej cesty vedľajšími ulicami a vojdeme do centra Novej Belej, kde sa končí náš výlet.



4



5



6



SPD
TRK

37 km



300 m



PO STOPÁCH DÁVNEJ ŽELEZNICE DO TRSTENEJ

CHOCHOŁÓW - drevená architektúra - štátna hranica PL/SK
- Cesta okolo Tatier do Lieska výhľady, železničné technické
pamiatky - Liesek vyhliadkový bod - staré mesto v Trstenej -
návrat Cestou okolo Tatier - Suchá Hora - **CHOCHOŁÓW**

PO STOPÁCH DÁVNEJ ŽELEZNICE



Dĺžka trasy:	37 km	Asfalt:	36 km	Mimo premávky:	33 km
Súčet stúpaní:	300 m	Štrk:	1 km	Vedľajšie cesty:	3 km
Súčet zjazdov:	300 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	1 km



Tento výlet je predovšetkým stretnutím s prírodou. Dva krajné body trasy sa nachádzajú v Chochołowe, ktorý je preslávený svojou drevenou zástavbou, a v Trstenej – mestečku, ktoré stojí za krátku prechádzku. Zvyšok a v podstate väčšia časť je ozajstnou lahôdkou pre zmysly: rozľahlé lúky a polia, lesy a potoky, vtáčí spev a ticho... toto zákutie Oravy uchvacuje svojou panenskostou, na mnohých úsekoch krajinu nerušia žiadne stavby – iba Cesta okolo Tatier, príroda a my.

Trasu môžete spojiť s: **01; 14; 24**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/08



Výlet začíname v **Chochołowe** neďaleko kamenitého brehu rieky Čierny Dunajec (je to dobré miesto na relax po výlete). Príjazdovou cestou prichádzame ku hlavnej trase Cesty okolo Tatier, na ktorú sa napájame pri charakteristickej kaplnke².

Cesta tu vedie násypom dávnej železnice Nowy Targ – Trstená. Miernym stúpaním prechádzame jej posledným traverzom pred poľsko-slovenskou štátnou hranicou. **Rašeliniská** – vzdialené od nás len o niekoľko desiatok metrov – sú takmer neviditeľné za mladými stromami.

Dorazíme na poľsko-slovenskú hranicu. Jej vytýčenie po 1. svetovej vojne znamenalo začiatok pomalého procesu chátrania železničnej línie až po jej úplné zrušenie na oboch stranách hranice po niekoľkých desiatkach rokov. 400 m ďalej prechádzame popri zrúcaninách dávnej železničnej stanice v Suchej Hore, ktorá čaká na svoj druhý život. A nebadane sme prešli z Podhalia – úmoria Baltského mora, na Oravu, ktorá patrí k úmoriu Čierneho mora. Cesta okolo Tatier odteraz klesá a môžeme sa nerušene kochať výnimočnými **krajinkami poľnohospodárskej a lesnej Oravy**³.

Ideme pozdĺž Červeného potoka, potom ho prechádzame po nádherom moste, ktorý je akýmsi úvodom k ďalšiemu, ešte vyššiemu mostu cez potok Jelešňa – tak sa tiež dávnejšie nazývala dnešná Hladovka. (Viacmenej v polovici cesty medzi týmito mostami, pri prístrešku na zákrute nad svahom odbočuje lesná cesta,



ktorá niekoľko sto metrov ďalej prichádza na hranicu a pokračuje 5,5 km ako dobrá štrková cesta do Chyžného). Dediny ostali niekde za lúkami a poľami, my si vychutnávame prírodu s Babou horou a Tatrami na obzore.

Za mostom cez Jelešňu Cesta okolo Tatier začína zase stúpať, na ľavej strane necháme za sebou borovicový les Háje. Za ním sa čoraz viac otvára **panoráma na juh** – smerom na dolinu Oravice a Západné Tatry. Miernymi traverzami prichádzame na horný okraj dediny Liesek. Prechádzame popri dávnej železničnej stanici – dnes je to meteorologická stanica. Dorazíme až ku **kaplnke za borom⁴**,

4



s krásnym výhľadom a pohodlným prístreškom, prameňom a suchým WC. O toto miesto sa vzorne starajú obyvatelia obce.

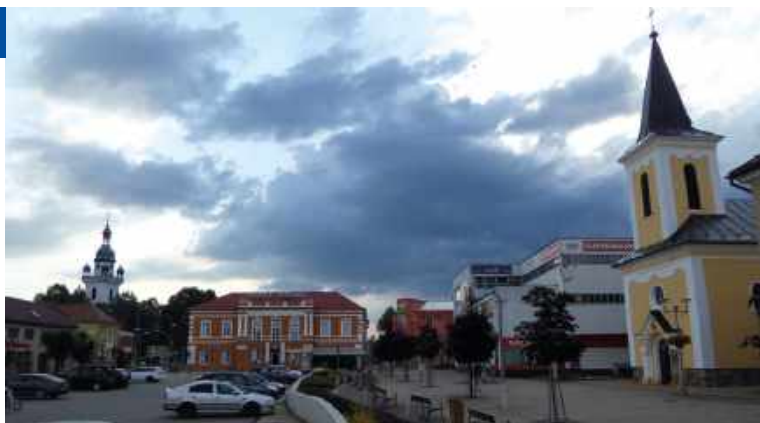
Za Lieskom pokračujeme stále dolu kopcom, **výhľady na západ⁵** siahajú ďaleko až k pohoriam Chočských vrchov a Malej Fatry. Prejazd popod viadukt novej cesty Trstená – štátna hranica nám naznačuje, že sa už blížime k mestu. Cesta okolo Tatier schádza z násypu a vedie brehom Oravice prakticky až k samotnému centru mesta. Za návštevu tu stoja dva historické kostoly – sv. Martina (charakteristická veža) a františkánsky kostol sv. Juraja na **trstenskom námestí⁶**.

5



Otáčame sa a po vlastnej stope sa vraciame až k zručeninám železničnej stanice v Suchej Hore, pred ktorou odbočujeme doprava. Chvíľu pôjdeme štrkovou a ďalej už asfaltovou cestou vedúcou až do centra obce. Odtiaľ smerujeme hlavným ťahom k hranici ((1 km po frekventovanej ceste, pred bývalým hraničným priechodom sú obchody),, na poľskej strane môžeme ísť chodníkom, ale po 500 m odbočujeme doľava pri zručeninách skokanského mostíka – miestnou komunikáciou sa vraciame k mostu cez Čierny Dunajec na miesto, kde sme začali výlet. **Rovný breh rieky** priam pozýva na chvíľu oddychu pri vode.

6





NOWY TARG – CZORSZTYNSKÉ JAZERO



ŁOPUSZNA - Velo Dunajec do Dębna - Czorsztynské jazero -
kostol v Dębne - pozdĺž Bielej Vody - Nová Belá - Cesta okolo Tatier
do Gronkowa - prírodná rezervácia Bór na Czerwonem - Nowy
Targ - Velo Dunajec - **ŁOPUSZNA**

TRK
SPD



39 km



190 m



NOWY TARG – CZORSZTYNSKÉ JAZERO

Dĺžka trasy:	39 km	Asfalt:	29 km	Mimo premávky:	34 km
Súčet stúpaní:	190 m	Štrk:	8 km	Vedľajšie cesty:	5 km
Súčet zjazdov:	190 m	Terén:	2 km	Hlavné cesty:	0 km

Dlhý, ale nie veľmi náročný výlet, navyše v 90 % mimo premávky vozidiel. Na trase sa môžeme tešiť z jazdy pozdĺž malebného Dunajca a kochať sa prírodou pri rieke či tichom malebných dediniek. Łopuszna, Dębno či Nová Belá priťahujú zaujímavými pamiatkami. Nebudú chýbať ani výhľady na Czorsztynské jazero, Tatry a Gorce, jazda lesnými štrkovými cestičkami pri Bielej vode či cez rašeliniská prírodnej rezervácie Bór na Czerwonem. V skratke – plnohodnotné a pestré jedlo pre každého cyklistického labužníka.

Trasu môžete spojiť s: **02; 05; 07; 10; 11; 15; 16; 19; 22**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/09

Výlet začíname v Łopusznej. Tunajšie múzeum v historickej **kúrii v Łopusznej**² ukazuje osudy rodiny Tetmajerovcov a dávny život na Podhalí. Z dediny vychádzame medzi pasienkami po značkách Velo Dunajec. Trasa vedie ďalej uchvacujúcim úsekom popri rieke, potom vchádza do Harklowej. Tam prechádzame **na južný breh**¹ a ďalej po rovnom úseku smerujeme až do Dębna, kde prechádzame popod most na ceste DW969 a vychádzame na hrádzu s **výhľadom na jazero**³.

Ideme do centra dediny, aby sme si mohli pozrieť nezvyčajný drevený **kostol sv. Michala Archanjela**⁴ (UNESCO). Ak bude otvorený, určite vojdite dovnútra – bohaté polychrómie vyvolávajú veľký dojem.

Z Dębna vychádzame po značkách cyklistického chodníka č. 102. Približne 3km úsek po poľnom a lesnom štrku⁵ nás zavedie k asfaltu a do centra Novej Belej – dediny, ktorá leží už na Spiši. Je tu zachovaný **tradičný spišský radový spôsob zástavby** s vretenovitým námestím. Domy sú postavené v jednom rade a v druhom rade za nimi stoja stodoly. Vchádzame na Cestu okolo Tatier a ideme smerom na Nowy Targ. Prechádzame medzi lúkami a pasienkami na západ, sprevádzajú nás **panorámy Gorcov a Tatier**⁷ a tiež zaujímavé skalné



2



3



útvary Pieninského bradlového pásma. Jednu zo skál – Cisowú – obchádzame, za ňou sa v Gronkowie nebadane vraciame na Podhalie. Pretínáme centrum dediny, ideme stále po asfaltovej Ceste okolo Tatier.

Asfalt sa mení na štrk, čo znamená, že sa nachádzame v blízkosti chráneného územia rašelinísk. Ďalších 6 km ideme cez zaujímavé vlhké lesy, ktoré skrývajú unikátnu rašeliniskovú rezerváciu Bór na Czerwonem⁶. Dostávame sa k samotnému Bielemu Dunajcu neďaleko letiska, kde prechádzame späť na asfaltovú cestu Velo Dunajec a pokračujeme pozdĺž brehu až do konca trasy – najprv s výhľadom na Nowy Targ a následne **malebným úsekom pri sútoku Bieleho a Čierneho Dunajca**¹ až do Waksmondy, ďalej cez Ostrowsko do Łopusznej, kde sa končí náš výlet.



4



5



6



7






TRK
SPD

33 km

80 m

ZAKOPANÉ - NOWY TARG


ZAKOPANÉ  - **Velo Dunajec - Harenda drevený kostol** - Poronin - Biały Dunajec - Szaflary - Zaskale Cesta okolo Tatier - **Bór Kombinacki** - Nowy Targ Polana Szaflarska - **Velo Dunajec - NOWY TARG** 

ZAKOPANÉ - NOWY TARG


Dĺžka trasy:	33 km	Asfalt:	32 km	Mimo premávky:	7 km
Súčet stúpaní:	80 m	Štrk:	1 km	Vedľajšie cesty:	25 km
Súčet zjazdov:	320 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	1 km



Nenáročný výlet cestou Velo Dunajec od jej začiatku až do Nowého Targu, čiastočne spolu s Cestou okolo Tatier. Prechádza pozdĺž rieky – raz jej západným, raz východným brehom. Navštívime tiché osady skryté neďaleko cesty Zakopané – Nowy Targ, kde ešte stále môžeme uvidieť dávne Podhalie. Na ceste nás čaká niekoľko zaujímavých historických pamiatok, výhľady na vrchy vyrastajúce nad dolinou Bieleho Dunajca a predovšetkým príjemné krútenie pedáľmi v blízkosti šumiacej rieky.

POZOR! Trasa predpokladá návrat vlakom!

Trasu môžete spojiť s: **05; 09; 13; 19; 21; 25**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/10



Výlet začíname na železničnej stanici v Zakopanom, na konci trate, ktorá pred viac ako sto rokmi spustila revolúciu cestovného ruchu v Tatrách a urýchlila rozvoj celého Podhalia. Obrovské zásluhy má tu bývalý majiteľ zakopanských statkov – gróf Władysław Zamoyski.

Vedľajšími uličkami vychádzame zo Zakopaného, dostaneme sa na druhú stranu hlavnej cesty a ocitneme sa na Harende, na úpäti masívu Gubałówki. Dorazíme k **drevenému kostolu sv. Jána apoštola²**. Pochádza zo 17. stor., ale na tomto mieste stojí až od roku 1947, pretože bol sem prenesený zo Zakrzowa neďaleko mesta Kalwaria Zebrzydowska. Ideme stále po značkách Velo Dunajec, cez Ustup vchádzame do Poronina, ktorý leží pri severnom ústí Zakopanskej kotliny.

Z Poronina smerujeme na sever, pokračujeme dole dolinou až do Biáleho Dunajca; úsek pred obcou je čiastočne (1 km) štrkovou poľnou cestou, ktorá nás vyvedie na starý most cez Biely Dunajec. Cesta prechádza zeleným, zalesneným okolím¹. Pokračujeme do Baňskej Nižnej a Szafliar. V regióne je veľa termálnych prameňov, čo potvrdzujú tunajšie termálne kúpaliská. Neďaleko Szafliar, takmer nepostrehnuteľne pretíname Pieninské bradlové pásmo. Pripomína nám



2



3



o ňom **strmá pyramída Ranisbergu** na druhej strane cesty do Zakopaného. **Szaflarské námestie³** je dobrým miestom na krátky oddych.

Z centra obce pokračujeme na sever, Velo Dunajec nás zavedie k ceste do Zakopaného, jej štrkovou krajinou ideme ešte chvíľu (**lepšie je zosadnúť z bicykla a prejsť k priechodu**) pred priechodom na druhú stranu v blízkosti dávneho hradu Szaflary – míňame jeho biely kamenný múr, ktorý sa nachádza proti obecnému úradu.

4



5



6



Po prekročení železničnej trate cesta stúpa, čím prerušuje takmer rovný priebeh celej trasy. Blížime sa k Zaskaliu a otvárajú sa výhľady na Nowy Targ a Gorce. Ideme ul. Kardynała Wojtyły a prichádzame k Ceste okolo Tatier vedúcej z Czarného Dunajca trasou dávnej železničnej trate a odbočujeme na ňu doprava – vchádzame do lesa **Bór Kombi-nacki⁵**. Cesta okolo Tatier a Velo Dunajec tu majú spoločný priebeh. Les rastie na vlhkom území (jeho miestny názov znamená práve rašeliniská, mokrade) v sútoku Čierneho a Bieleho Dunajca. Druhá časť názvu pochádza od Kombinátu – priemyselného komplexu, ktorý tu bol vytvorený po 2. svetovej vojne; v 70. rokoch tu pracovalo dokonca 10.000 osôb, väčšina v obrovských obuvníckych závodoch. Jednou zo stôp po Kombináte sú zrúcaniny dávnej stanice Nowy Targ Fabryczny, popri ktorých prechádzame. Trasa je príjemná, vedie tichými zákutiami ihličnatého lesa; cez víkendy tu stretne naozaj veľa obyvateľov Nowého Targu.

Vychádzame neďaleko hlavnej cesty do Zakopaného, prechádzame cez ňu, následne ul. Podtatrzańskou a Al. Solidarności dorazíme na Polanu Szaflarsku a odtiaľto sa vraciame priamo k Bielemu Dunajcu. Lávkou prechádzame na druhú stranu rieky, kde sa už Cesta okolo Tatier a Velo Dunajec rozdeľujú. My odbočujeme doľava a **malebným cyklistickým chodníkom** Velo Dunajec ideme pozdĺž



rieky. Keď dorazíme na druhý most, odbočujeme doľava, aby sme sa ul. Waksmundzkou dostali na **námestie v Nowom Targu⁶**. Z námestia vedľajšími uličkami, potom ul. Kolejowou prichádzame na železničnú stanicu. V budove dávnej vodárenskej veže sa nachádza **výstava prezentujúca dejiny železnice Nowy Targ – Kralovany**. Vlakom sa vrátíme do Zakopaného.





JAZERO ZO SEVERU A SPIŠSKÉ PIENINY



CZORSZTYN  - **severný breh jazera** - Dębno - lesná cesta do Novej Belej - Krempachy - **Cesta okolo Tatier do Durštína** **výhľady** - **Durštín panoráma** – zjazd do Lápš výhľady - Nižné Lapše - Nedeca - **HRAD NEDECA** 

**TRK
SPD**



40 km



350 m



JAZERO ZO SEVERU A SPIŠSKÉ PIENINY

Dĺžka trasy:	40 km	Asfalt:	37 km	Mimo premávky:	24 km
Súčet stúpaní:	350 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	7 km
Súčet zjazdov:	350 m	Terén:	1 km	Hlavné cesty:	9 km



Neviete, či si vybrať jazero alebo historické pamiatky, a možno horské krajiny? Táto trasa je pre Vás, pretože ponúka to všetko! Jazda tesne nad hladinou Czorsztynského jazera, tichými lesmi medzi Dębnom a Novou Belou, malebnou spišskou tatransko-pieninskou krajinou v okolí Durštína a v prostredí prekrásnych historických pamiatok Nedeca a Dębna bude tým, čo spôsobí, že sa sem budete chcieť ešte mnohokrát vrátiť.

POZOR! Trasa predpokladá plavbu kompou medzi hradom Nedeca a Czorsztynom.

Trasu môžete spojiť s: **02; 03; 07; 09; 12; 15; 16; 22; 23**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/11

Výlet začíname na úpäťí zrúcanín hradu Czorsztyn. Vyrážame cyklistickým chodníkom na západ – pred nami 12 km jazdy po **severnom brehu Czorsztynského jazera²**: trasa vedie priamo nad hladinou vody, prechádzame popri malebných zálivoch Pusta a Sygulina, obdivujeme stále sa meniace výhľady na Spišské Pieniny s **Žarom a Tatrami na obzore¹**. Pred nami sa na západe, ďaleko za vodou, črtá veža kostola vo Fridmane, ktorá vyvoláva dojem, že je to maják na brehu jazera. Za ňou, v pozadí: Kráľovná Beskyd – Babia hora. Počas jazdy **dávajme pozor na ostré zákruty!** Po ceste sa môžeme zastaviť na jednom z mnohých pohodlných miest oddychu.



2

Keď dorazíme na koniec chodníka pod Hubou, musíme sa dostať na hlavnú cestu – DW969. **Pred nami nebezpečných 800 m po krajnici DW969 a úzkom moste cez Dunajec.** Za mostom ostávame na pravej strane a následne odbočujeme na chodník Velo Dunajec, prechádzame popod most a vychádzame na hrádzu v Dębne; **krásne výhľady na jazero³**.



3

Keď zídeme z hrádzy, odbočujeme prudko doprava a pokračujeme do centra dediny, kde sa nachádza drevený **kostol sv. Michala archanjela** (UNESCO) z 15. stor. Kostol stojí za návštevu, ak je otvorený. V Dębne natrafíme na značky cyklistického chodníka č. 102. Po týchto značkách odchádzame z dediny na ul. Polnú a postupne asfaltom, štrkom a zase asfaltom, cez **polia a les** dochádzame do Novej Belej a k značkám Cesty okolo Tatier. Trasa je bezpečnou alternatívou cesty Fridman – Krempachy.

Keď zídeme z hrádzy, odbočujeme prudko doprava a pokračujeme do centra dediny, kde sa nachádza drevený **kostol sv. Michala archanjela** (UNESCO) z 15. stor. Kostol stojí za návštevu, ak je otvorený. V Dębne natrafíme na značky cyklistického chodníka č. 102. Po týchto značkách odchádzame z dediny na ul. Polnú a postupne asfaltom, štrkom a zase asfaltom, cez **polia a les** dochádzame do Novej Belej a k značkám Cesty okolo Tatier. Trasa je bezpečnou alternatívou cesty Fridman – Krempachy.



V Novej Bielej stojí za pozornosť typický spišský spôsob zástavby s budovami v rade a vretenovitým námestím. Pokračujeme v jazde do Krempách, kde odbočujeme doprava, na ul. Tatrzárskej. Cesta vedie **krasnou, vidieckou krajinou**⁴ v členitom teréne – čaro Pieninského bradlového pásma sa ukazuje našim očiam spolu so stúpaním (neľahkým, ale zase nie takým dlhým), na konci ktorého sa môžeme kochať veľkolepou panorámou.



4

Po krátkom zjazde (**ostrá zákruta!**) zase stúpame, teraz už do samotného Durštína, dediny na streche Spiša, ktorá leží v pieninsko-beskydsko-tatranskom krajinnom mixe. Cesta okolo Tatier nás privedie k imponantným výhľadom z **vrchu Honaj**⁵, odkiaľ sa výborne prezentujú Tatry.

A to ešte nie je koniec atrakcií. **Zjazd do Lápš**, ktorý nás teraz čaká, je rýchla jazda lesmi, hofami, s výhľadmi na Tri koruny, Tatry, krdle oviec... jednoducho nezabudnuteľný zážitok. Vychádzame v Nižných Lapšoch a pokračujeme dole kopcom (už nie sme na Ceste okolo Tatier, ideme po verejných komunikáciách) cez Nedecu až k brehom **Sromowského jazera**. Na kruhovom objazde si vyberieme cestu hore, ideme po značkách Velo Dunajec až k **hradu Nedeca**⁶. Najkrajšie vyzerá z konca hrádze. Tí, ktorých zaujíma príbeh pokladu Inkov, určite navštívia samotný hrad, na mieste sú kaviarne a reštaurácie. Za hradom schádzame do prístavu a kompu alebo malou gondolou sa vraciame do Czorsztyna.



5



6




SPD
TRK

31 km

500 m


SPIŠSKÉ VÝHLADY

NIŽNÉ LAPŠE - Cesta okolo Tatier Lapše – Kacvín výhľady
 - Kacvín - štátna hranica PL/SK - **Osturňa drevená zástavba** - stúpanie do Lapšanky SK/PL - **Sedlo nad Lapšankou panoráma** - Lapšanka zjazd - Vyšné Lapše - **NIŽNÉ LAPŠE**

SPIŠSKÉ VÝHLADY



Dĺžka trasy:	31 km	Asfalt:	30 km	Mimo premávky:	9 km
Súčet stúpaní:	500 m	Štrk:	1 km	Vedľajšie cesty:	18 km
Súčet zjazdov:	500 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	4 km



Výlet ponúka bohatstvo výhľadov, ktoré len potvrdzujú kultúrnu rozmanitosť Spiša. Trasa nie je monotónna, tzn. vedie nielen dolinami, ale na niekoľkých miestach nám dá trochu zabrať. Strmé stúpania sú našťastie relatívne krátke. Odmenou za našu námahu budú veľkolepé spišské výhľady, unikátny mix beskydských, pieninských a tatranských panorám. A medzi nimi – zaujímavé dedičstvo miestnej kultúry, ktoré stojí minimálne za niekoľko zastávok, aby sme lepšie spoznali a pochopili ten spišský multikultúrny mix.

Trasu môžete spojiť s: **02; 03; 07; 11; 16; 17; 22; 23**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/12



Trasu začíname v Nižných Lapšoch. Vyrážame po značkách Cesty okolo Tatier, ktoré nás budú sprevádzať až do Osturne. Hneď za centrom nás Cesta okolo Tatier zavedie strmým stúpaním nad dedinu – takých stúpaní bude ešte niekoľko, všetky sú našťastie relatívne krátke. Odmenou budú **zaujímavé výhľady**² na Spišské Pieniny a Tri Koruny a tiež, či predovšetkým, nádherné hole medzi Lapšami a Kacvínom.



2

Schádzame do malej osady Stawiska a o chvíľu sa znovu šplháme na ďalší hrebeň pohoria Spišskej Magury. **Pastierska krajina**^{1,3} je naozaj nezvyčajná – rozľahlé pasienky, ktoré sa výrazne líšia od podhalských úzkych políčok, pôsobia veľkým dojmom. Osamelé domy a domčeky len zdôrazňujú samotu a odlúčenie tohto územia.

Rýchlym zjazdom dorazíme do Kacvína. Zaujímavá je genéza názvu dediny – údajne pochádza z nemeckého *Katzenwinkel*, čiže mačacie zákutie. V dedine si určite pozrite vzácny kostol a vyhľadajte tradičné **sýpky**. Stále po značkách Cesty okolo Tatier vychádzame za dedinu dolinou, ktorou pôjdeme ešte niekoľko kilo-



3

metrov. Aj keď je v súčasnosti rozdelená štátnou hranicou, celé stáročia tvorila jeden celok. Štrkovou cestou⁴ prichádzame ku hranici (tesne pred ňou je **pekný vodopád**), medzi pahorkami už môžeme spozorovať Belianske Tatry.



Úzky asfalt a potom betónové panely pri poľnohospodárskom družstve nás zavedú na cestu do **Osturne**. Vytýčenie hranice v doline Osturne/Kacvínky si vyžiadalo výstavbu cesty cez hory, ktorá spojila tri tunajšie dediny so zvyškom Slovenska. Vchádzame do Osturne, najzápadnejšej rusínskej dediny, a pritom **malebnej rezervácie drevenej architektúry**⁵, ktorá sa svojím čarom môže porovnať s rezerváciou architektúry v Chochoľowe.

4



Na konci dediny odbočujeme na úzky asfalt so strmým podjazdom do Lapšanky – mnohí z nás budú musieť tlačiť svoje bicykle. Výhľady pripomínajú tie z okolia Lápš a Kacvína. Na konci stúpania nás čaká nezvyčajná odmena – **panoráma zo sedla nad Lapšankou**, bezpochyby jedna z najkrajších panorám Tatier⁶. Vchádzame na križovatku pri kaplnke – tu obyvatelia modlitbou odháňali búrky a zvonom, ktorý bol zavesený vo veži, varovali iných pred nimi.

5



Odbočujeme doprava pri kaplnke; od tohto bodu trasa prakticky stále klesá. Rýchlym zjazdom (pozor na diery!) schádzame cez Lapšanku, potom cez Vyšné Lapše a ďalej až do Nižných Lápš, kde sa náš výlet končí.

6




TRK
SPD

OKOLO RAŠELINIŠK



CZARNY DUNAJEC - Cesta Droga Chodnikowa - Les Cikówka - **Les Gajka rašeliniská** - Pekelník - **Załużne výhlady** - Odrowąż - Dział - **cesta Droga Wierchowa výhlady** - Krauszów - Ludźmierz - Cesta okolo Tatier **dávna železnica** - **CZARNY DUNAJEC**


42 km

290 m

OKOLO RAŠELINIŠK

Dĺžka trasy:	42 km	Asfalt:	34 km	Mimo premávky:	22 km
Súčet stúpaní:	290 m	Štrk:	8 km	Vedľajšie cesty:	10 km
Súčet zjazdov:	290 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	10 km



Zvykli sme si myslieť, že Podhalie sú len hory. Jediný pohľad na mapu nám však pripomenie, že na Podhalí sú tiež rozľahlé rovinaté doliny, kde sa tisícky rokov formoval unikátny ekosystém rašelinísk. Trasa obchádza západnú časť Oravsko-Nowotarskej kotliny, vo väčšine po nezalesnených terénoch s ďalekými výhľadmi na rašeliniská a na susedné pásma Železnice a Gubaľowskie, na obzore sa črtajú Tatry a Babia hora. Trasa je ľahká, vyhlídková a prírodopisne zaujímavá.

Trasu môžete spojiť s: **01; 05; 06; 10; 14; 18; 19; 24**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/13

Výlet začíname v Czarnom Dunajci. Vydáme sa asfaltovým cyklistickým chodníkom Cesty okolo Tatier, potom vojdeme do lesa a začne sa štrkový úsek, ktorým pokračujeme ďalších 8 km. Prechádzame vlhkými, ihličnatými, do ticha ponorenými **lesmi oravsko-podhalského pohraničia**²: Cikówka a Baligówka. V lesoch sa skrývajú početné zaujímavé rašeliniská, ktoré sa formovali tisícky rokov vo vlhkom prehĺbení medzi horským pásmami.



2

Z lesov vychádzame už na Oravu, neďaleko Pekelníka (jeho názov pochádza od názvu potoka – nespútaného, vyvolávajúceho mnohé škody). Prekonávame 150 m po **frekventovanej a nebezpečnej ceste DW957** a následne odbočujeme doľava na vedľajšiu uličku. Pokračujeme na miestnu komunikáciu, ktorou ideme ďalej smerom k dedine Odrowąż.

Terén mierne stúpa a prináša nádherné **výhľady na juh**³ na rozľahlé lesy, pásmo Gubałówky a Tatry. Ďalšie dediny – Zaľuczne a Odrowąż⁴ prinášajú únavné striedavé krátke stúpania a zjazdy. Toto nepohodlie nám však vynahradia výhľady a zaujímavé **príklady tradičnej drevenej architektúry**. Pri kostole v Odrowązi odbočujeme doprava a schádzame do malej osady Zagrody, kde cesta vedie priamo medzi budovami gazdovstiev. Nižšie



3



vidíme už iba nekonečno rovinatých rašelinísk. Prechádzame na druhú stranu cesty DW958, ideme cez Dział – ďalšiu poľnohospodársku, malebnú dedinu⁶. Za ňou vychádzame medzi lúky a polia a po 1 km na križovatke pri prístrešku odbočujeme na cyklistický chodník vedúci po ceste **Droga Wierchowa**¹, ktorá sa vinie po mierne stúpajúcom, malebnom hrebeni. Čakajú nás pekné výhľady počas zjazdu do Krauszowa – dediny pri Čiernom Dunajci, cez ktorú tiež prechádzame. Ideme stále cyklistickým chodníkom a míňame rybníky, vychádzame na polia a traverzami sa dostávame k ceste DW957, za ktorou nás čaká pohodlná trasa **Cesty okolo Tatier** (alternatívne môžeme ísť z Krauszowa cez Ludźmierz a navštíviť tamojšie **mariánske pútnické miesto**).

Po stopách dávnej železnice z Nowého Targu do Trstenej ideme dlhým rovným úsekom a stále obdivujeme odľahlé Tatry⁵ na ľavej strane.

Prechádzame cez Rogoźnik, vchádzame do Czarného Dunajca, kde na križovatke s cestou do Cichého odbočujeme smerom k centru obce. **Czarny Dunajec**, položený nad rovnomennou riekou a obklopený rašeliniskami, je hlavným mestom západného Podhalia; obec je jedným z partnerov projektu výstavby Cesty okolo Tatier a dôsledne vytvára sieť cyklistických chodníkov. Stojí za to zísť na námestie, urobiť si pamiatkovú fotografiu alebo ochutnať miestnu zmrzlinu. Na ul. Sienkiewicza 10 môžeme uvidieť budovu dávnej synagógy.



4



5



6



SPD
TRK

51 km



450 m



ČAS NA ORAVU

CZARNY DUNAJEC - Cesta okolo Tatier - les Sośnina - **Domański Wierch výhlady** - Ciche Dolne - **Chocholów drevená zástavba** - Suchá Hora - Cesta okolo Tatier do Lieska **panenská krajina** - **miesto oddychu Liesek výhlady** - Cesta okolo Tatier do Podczernoného - les Cikówka - **CZARNY DUNAJEC**

ČAS NA ORAVU



Dĺžka trasy:	51 km	Asfalt:	51 km	Mimo premávky:	40 km
Súčet stúpaní:	450 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	4 km
Súčet zjazdov:	450 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	7 km

Trasa poskytuje oddych tým, ktorí sú už unavení mestom, hlukom, ľuďmi. V značnej časti vedie po dávnej železničnej trati do Trstenej. Rozľahlé panorámy, nádherná príroda a ticho sú najdôležitejšie črty tohto výletu. Nebudú chýbať ani stretnutia s tým, čo je výsledkom práce ľudských rúk – krásna drevená zástavba Chocholowa, malebná kaplnka nad Borom alebo – a možno predovšetkým – hlavná trasa Cesty okolo Tatier, ktorá je oživením dávnej trate a vedie nezvyčajnými zákutiami pohraničia Podhalia a Oravy.

Trasu môžete spojiť s: **01; 08; 13; 18; 24; 25**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/14



Začínáme v Czarnom Dunajci, kde si pri škole môžeme pohodlne zaparkovať auto. Vedľajšou uličkou prichádzame k ul. Kmietowicza a potom na **námestie**, ktoré svedčí o význame tejto obce – formálne je to dedina, ale je to zároveň aj centrum západného Podhalia. Z námestia ideme ul. Kolejowou (ktorej názov, v preklade: **železničná**, pripomína o dávnej trati Nowy Targ – Trstená), vychádzame z mesta a za riekou odbočujeme na spojovací úsek s hlavnou trasou

Cesty okolo Tatier. Smerujeme ním doľava, na východ po trase dávnej železnice.

Za lesom Sośnina schádzame z hlavnej trasy Cesty okolo Tatier, odbočujeme dvakrát doprava na asfaltovú cestu vedúcu cez tento les. Vychádzame na otvorené priestranstvo, cesta teraz vedie po hrebeni mierneho, ale nezvyčajne **malebného Domaňského Wierchu**^{1,2} – stále je to Cesta okolo Tatier. Pokračujeme ňou ďalších 5 km, obdivujeme

panorámu Tatier a Beskýd s Babou horou, vychutnávame si pritom pohľady na **najbližšie okolie**³ – lúky, kravy na pasienkoch, nekonečné priestranstvo...

Za nevýrazným vrcholom Cesta okolo Tatier začína klesať a vedie k ceste Czarny Dunajec – Ciche. Odbočujeme doľava a strmým úsekom schádzame do dediny. POZOR! Za druhou ostrou zákrutou, keď minieme kaplnku na ľavej strane, odbočíme doprava, na vedľajšiu uličku, ktorou medzi starými domami dorazíme späť na hlavnú cestu. Odbočujeme na nej doprava a napredujeme k Chochołowu. Namáhavým stúpaním vchádzame na hrebeň, z ktorého vedľajšou uličkou sme-



2



3



rujeme k centru **Chochołowa**. Historická drevená zástavba stojí aspoň za krátku zastávku.

Z centra vychádzame úzkou uličkou na Kamieniec, kde za riekou odbočujeme doľava (prechádzame popri príjemnom mieste na brehu rieky Čierneho Dunajec) a za schátralým skokanským mostíkom vchádzame na cestu vedúcu na Slovensko. Je to náš smer. Za hranicou si musíme dávať pozor na uháňajúce autá. Prechádzame popri obchodoch, po 1 km, pred kostolom odbočujeme doprava na cestu⁴, ktorá nás zavedie k zručaninám železničnej stanice Suchá Hora. Tu vchádzame na hlavnú trasu Cesty okolo Tatier, ktorá nás v **malebnom prostredí zelenej Oravy** bude viesť ďalších 9 km.

4



Od stanice stále schádzame dolinou Červeného potoka, až dorazíme k dvom väčším mostom, ktoré nám pripomínajú železničnú minulosť Cesty okolo Tatier (v polovici cesty medzi mostami, pri prístrešku, odbočuje do lesa poľná cesta, ktorá sa po 1 km mení na dobrý štrk a pokračuje 5,5 km až do centra Chyžného). Za druhým mostom – cez potok Jelešňa – sa na trase začína dlhé mierne stúpanie, ktorým obídeme les Háje. Za lesom sa **výhľady**⁵ menia – teraz môžeme obdivovať dolinu Oravice a za ňou, v diaľke, Tatry.

Odtiaľ zase dolu kopcom, kocháme sa peknými výhľadmi a uháňame miernymi traverzami, míňame lúky, polia, dávnu stanicu v Liesku (dnes je tu meteorologická stanica) a prichádzame na miesto oddychu nad Borom. Je to priam ideálne miesto na oddych – pohodlný prístrešok, prameň, suché WC, malebná kaplnka s krížovou cestou.

5



Po krátkom oddychu vyrážame hore kopcom medzi polia a po 400 m odbočujeme doprava, na cestu, ktorá sa tiahne súbežne s Cestou okolo Tatier. Odtiaľto je pekný pohľad na cyklistov na pozadí horskej krajiny. Keď dorazíme na Cestu okolo Tatier, šliapeme späť až k zručaninám v Suchej Hore, okolo ktorých pokračujeme rovno k hranici. V roku 1924 hra-

nica rozdelila železničnú trať a zapríčinila jej pomalé chátranie.

Z Oravy, čiže úmoria Čierneho mora, sme sa nebadane vrátili na Podhalie – do úmoria Baltského mora. Cesta okolo Tatier ide teraz miernymi traverzami dole cez Oravsko-Nowotargské rašeliniská.


Buďme však opatrní – hlavná trasa Cesty okolo Tatier pokračuje za dávnu železničnou stanicou v Podczzerwonom rovno, ale my odbočíme doľava (stále asfaltom). Prichádzame k ceste vedúcej do Závodu na spracovanie rašeliny (aby sme si mohli pozrieť rekonštruovaný historický vagónik úzkorozchodnej železnice, musíme zdolať dodatočných 2,5 km) a po chvíli schádzame smerom k lesu Cikówka. Cyklistický chodník vedie príjemným tieňom pod stromami, vychádza tesne pri škole v Czarnom Dunajci, kde sa končí naša trasa.





PRI RIEKE A JAZERE



ŁOPUSZNA - Velo Dunajec - Dębno - severný **breh Czorsztynského jazera** - Czorsztyń  - **hrad Nedeca** - južný **breh jazera** - Fridman - Krempachy - **Cesta okolo Tatier** - Gronków - Ostrowsko - **ŁOPUSZNA**



49 km



390 m



Dĺžka trasy:	49 km	Asfalt:	49 km	Mimo premávky:	37 km
Súčet stúpaní:	390 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	6 km
Súčet zjazdov:	390 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	6 km

Jeden z povinných výletov. Ponúka to, čo má východné Podtatrie najkrajšie: jazdu po tichých brehoch Dunajca nádhernou cestou Velo Dunajec, okruh okolo Czorsztynského jazera, hrady Czorsztyń a Nedeca, panorámy Gorcov a Tatier, ale tiež zaujímavé pieninské skalné útvary na úseku Cesty okolo Tatier či stáročné drevené kostoly. Na celej trase musíme zdolať len jedno strmé stúpanie. Cesta v 3/4 prechádza mimo premávky vozidiel, vďaka čomu si ešte pohodlnejšie môžeme vychutnávať jazdu.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/15

Trasa začína v Łopusznej, neďaleko zaujímavej **historickej kúrie Tetmajerovcov** (etnografické múzeum a skanzen). Z dediny hneď vychádzame na **cestu Velo Dunajec²**, ktorá nás bude viesť ďalších 8 km pozdĺž Dunajca, raz ďalej, raz bližšie rieky. Obzvlášť podmanivý je úsek pred Harklowou, kde zo svahu môžeme pozorovať rieku a jej okolie pred vjazdom do starej podhalskej dediny.



2

V Dębne vychádzame cestou na vysokú hrádzu medzi Dunajcom a dedinou. Odtiaľto je dobrý výhľad na **drevený kostol sv. Michala archanjela**. Stojí za to zísť z hrádzu (musíme zniesť bicykel po schodoch) a prejsť ku kostolu – je to skvost drevenej architektúry zapísaný do zoznamu UNESCO. Bol postavený pred viac ako 500 rokmi, jeho interiér skrýva krásne nástenné maľby.

Za Dębnom prechádzame nepohodlných 800 m po úzkom moste a krajnici až k zákrute DOPRAVA vo výške zjazdu na Hubu. A odtiaľ sa už začína rozprávka... takmer 13 km po severnom brehu **Czorsztynského jazera³**, vo väčšine pri samotnej hladine vody. Je to pomerne nový krajinný prvok – výstavba vodného diela bola dokončená v roku 1997 – má rozlohu 11 km². Po stáročia, až do roku 1918, tadiaľ prechádzala hranica medzi



3

Poľskom (potom Haličom) a Spišom, ktorý patril Uhorsku. Jedinečné čaro dodávajú jazero hory, ktoré ho obklopujú – na severe sú to Gorce a skalnaté Stredné Pieniny, na juhu sú to Spišské Pieniny a v diaľke sa črtajúce Tatry. Dorazíme k zrúcaninám hradu Czorsztyń⁴. Odtiaľ sa **preplavíme kompou/gondolou k hradu Nedeca**.



Vystupujeme pri hrade Nedeca, ktorý dávnejšie strážil brod cez Dunajec od uhorskej strany. Bolo to aj miesto stretnutí kráľov, podľa legiend sú dodnes niekde na hrade skryté poklady Inkov. Prípadná prehliadka hradu nám zaberie približne 2 hod.

Po výjazde z hradu Nedeca nás čaká ďalších 8 km **brehom jazera**⁵, teraz pôjdeme jeho južnou stranou s výhľadmi na Stredné Pieniny a Gorce. Jazda je trochu namáhavejšia, najmä vo Falštíne, kde musíme zdolať 100 m **stúpanie**¹. Cesta musela byť vytyčená takým spôsobom, aby obišla prírodnú rezerváciu Zelené Skalky na brehu jazera severovýchodne od Falštína.

Dorazíme do Fridmana, dediny, ktorú nebolo potrebné presídliť vďaka výstavbe bočnej hrádze (tento osud však postihol Maniowy nachádzajúce sa na opačnej strane). Nachádzame sa na **Spiši**, o čom svedčí **charakteristická zástavba**

dediny: vretenovité námestie v strede, historický murovaný biely kostol s charakteristickou atikou veže, ktorý je obklopený dvoma súbežnými radmi domov so stodolami v rovnobežnej línii za nimi (ul. Zastodolna). Typické pre toto okolie sú tiež nemecky znejúce názvy dedín – Fridman, Durštín, Krempachy a in. Z Fridmana ideme cestou pozdĺž kľukatého potoka (miestny nemecký názov Krempach, Krummbach – kľukatý potok) až dorazíme do... ďalšej spišskej dediny Krempachy s pekným kostolom na námestí v centre dediny. Odtiaľ pokračujeme po značkách Cesty okolo Tatier smerom k Nowému Targu. Pozdĺž hlavnej cesty dorazíme do Novej Belej – jedinej dediny na poľskom Spiši, ktorá leží na druhom brehu Bielej vody. V dedine sídli Spolok Slovákov v Poľsku, ktorí tu tvoria významnú menšinu.

Za obcou vychádzame Cestou okolo Tatier do polí: ideme lúkami s výhľadom na Gorce. Prechádzame popri bielej budove kaplnky sv. Márie Magdalény, v diaľke na ľavej strane sa začínajú črtať Tatry⁶. Obchádzame charakteristickú Cisowú Skalku, ktorá nám pripomína o blízkosti Pieninského bradlového pásma. Hneď za ňou sa dostávame na územie Gronkova, čím sa vraciame na Podhalie. Vedľajšou uličkou medzi budovami gazdovstiev prichádzame k hlavnej ceste, na ktorej odbočujeme doprava, na sever smerom k Ostrowsku. Pred nami dlhý štvorkilometrový rovný úsek

po krajnici nie veľmi frekventovanej cesty. Míňame niekoľko zaujímavých starých zrubových domov, ďalej našu pozornosť upútajú zalesnené Gorce, ktoré sa vypínajú pred nami. Prechádzame cez dedinu až k Dunajcu. Na jeho druhom brehu už nás čaká Velo Dunajec, po ktorom príjemne prejdeme až do Łopusznej, kde sa končí naša trasa.



4



5



6



SPD
TRK

39 km



590 m



SPIŠSKÉ PIENINY A JAZERO Z JUŽNEJ STRANY

HRAD NEDECA - južný breh Czorsztynského jazera - Fridman - Krempachy - **Cesta okolo Tatier (Durštín a Lapše) výhľady** - Nižné Lapše - **Cesta okolo Tatier do Kacvína** - Kacvín - Nedeca - **HRAD NEDECA**

SPIŠSKÉ PIENINY A JAZERO
Z JUŽNEJ STRANY

Dĺžka trasy:	39 km	Asfalt:	39 km	Mimo premávky:	23 km
Súčet stúpaní:	590 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	8 km
Súčet zjazdov:	590 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	8 km

Trasa ideálna pre tých, ktorí chcú vidieť všetko za jeden deň a neboja sa čeliť menším výzvam. Príjemná jazda južnými brehmi Czorsztynského jazera a bohatstvo jedinečných spišských výhľadov na asi najkrajšom úseku Cesty okolo Tatier medzi dedinami Krempachy a Kacvín dlho zostane v pamäti. Veľká dávka prírody, panorám, priestoru a pritom intenzívne, ale krátke stúpania s možnosťou získať predstavu o náročnejších trasách.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/16



Vyrážame od **hradu Nedeca²** po značkách Velo Dunajec. Pevnosť, ktorá dnes dominuje vysoko nad hladinou vody, bola postavená, aby strážila tunajší brod cez Dunajec z uhorskej strany.

Najbližších 10 km pôjdeme špeciálne vybudovaným cyklistickým chodníkom na **južnom brehu Czorszynského jazera**. Na rozdiel od severného brehu tu prevažne pôjdeme lesom³. Výnimkou je okolie Falštína, kde kvôli prírodnej rezervácii Zelené Skalky trasa najprv strmo stúpa a potom rovnako strmo klesá. Náročné stúpanie môže niektorých donútiť tlačiť bicykel, nie je to však veľmi dlhý úsek, a nádherné **výhľady na Czorszynské jazero¹** budú dostatočnou odmenou za námahu.

Medzi Falštínom a Fridmanom ideme ďalej lesom a traverzujeme svahy, ktoré strmo klesajú k vode. Niekoľko hlbokých žlabov, cez ktoré nebolo možné vytyčiť chodník, zdoláme efektnými mostíkmi, ktoré tvoria svojrázne **okná s výhľadom na jazero a Gorce**. Na tro-

chu dlhší oddych nás pozývajú miesta oddychu, popri ktorých prechádzame.

Dorazíme do Fridmana a pokračujeme do centra dediny. Hneď si všimneme spôsob zástavby charakteristický pre Spiš – ulice tu tvoria vretenovité námestie, ku ktorému sú domy otočené štítom, stodoly sú postavené za domami tiež v rovnom rade (ul. Zastodolna). Okrem bielej budovy kostola, ktorého veža dominuje nad hladinou jazera ako maják, našu pozornosť upúta tiež biela **kúria Horváthovcov**, dávnych majiteľov nedeckého majetku.

Z Fridmana ideme na juh smerom na Krempachy. Pred nami viac ako 4 km po miestnej, nie veľmi frekventovanej ceste⁴. Autá tu jazdia veľmi rýchlo – preto je lepšie byť opatrným. Krajina je tu iná ako pri jazere – príjemné, takmer ploché dlhé lúky a polia so zelenou stenou Žaru, najvyššieho vrchu Spišských Pienin a lesným prahom Gorcov v diaľke na pravej strane.



2



3



Názov Krempachy (od *Krummbach* – kľukatý potok) pochádza rovnako ako názvy mnohých okolitých dedín (Falštín, Durštín, Fridman, Kacvín) z nemčiny, čo potvrdzuje dávnu (re)kolonizáciu týchto oblastí nemecky hovoriacimi osadníkmi (v 13. stor.). Na tunajších cintorínoch nájdeme hroby s nápismi po maďarsky, slovensky a poľsky. Skrátka, Spiš v kocke.

V Krempachoch nás privíta štíhla, typicky spišská budova bieleho kamenného obraného kostola sv. Martina. Hneď za ním odbočujeme doľava po značkách Cesty okolo Tatier, ktorou pôjdeme až do Kacvína. Bude to úsek, na ktorý určite dlho nezabudneme.

4



Budovy v dedine sa rýchlo končia, teraz nás čaká len veľkolepá príroda: pahorky so zvláštnymi, nepravidelnými formami⁵, ticho a zeleň. Za potokom prechádzame popri zaujímavých útvaroch Lorencových Skaliek s charakteristickým kyjakom Gešli. Za nimi sa už radšej sústreďme na šliapanie, pretože nás čaká nedlhé, ale náročnejšie stúpanie. **Výhľad na spišsko-podhalské pohraničie** je úchvatný. Vyrážame ďalej, dajme si pozor na ostrej zákrute, ktorá prudko reže strmý zjazd pred nami.

5



Ulicou Stonecznou vchádzame do Durštína. Táto malá dedinka sa nachádza akoby na streche Spiša – obklopuje ju výnimočný mix výhľadov. Prechádzame popri kostole v centre dediny a vychádzame na Honaj. **Od tunajšej panorámy Tatier** a od prekvapujúceho okolia sa nám začne točiť hlava... a ďalej to nebude o nič horšie. Cesta sa vinie lesmi, hoľami a medzi skalkami – čoraz strmším stúpaním do Nižných Lápš.

6



Od Lápš nás čaká znovu viac námahy – musíme sa vyšplhať Cestou okolo Tatier, ktorá bude traverzami zdolávať vrch Glizówka. Otvárajú sa výhľady na dolinu Niedzieczanky, prítoku Dunajca, a na Pieniny. Nasleduje rýchly efektný zjazd a zase namáhavé stúpanie, ktoré sa končí akoby v inom svete – príjemných pahorkov s pasienkami, Gorcami, Pieninami a Tatrmi na **obzore**⁶. Míňame kaplnku sv. Panny Márie Snežnej z 18. stor. a následne rýchlym zjazdom uháňame do Kacvína.

V *Mačacom Zákutí* (takto sa vysvetľuje pôvod názvu dediny), za kostolom (pozoruhodný zaujímavým historickým interiérom) opúšťame značky Cesty okolo Tatier a uberáme sa na sever, dole dolinou. Na začiatku ideme po miestnej, pokojnej ceste, ale od križovatky s trasou z Lápš je premávka rušnejšia.

Prídeme do Nedece a o chvíľu do... Kanady, do tejto uličky odbočujeme doprava. Za stanicou sa vrátíme na hlavnú cestu a schádzame ňou na kruhový objazd pri samotnom **Sromowskom jazere** (krajší výhľad naň nájdeme približne 500 m ďalej smerom k Sromowciam). Na tomto mieste vchádzame na Velo Dunajec, po jeho značkách pomaličky šliapeme hore až k hradu Nedeca, kde sa končí naša trasa.



SPD
TRK

SPIŠSKÉ SKVOSTY



29 km



610 m

JURGOV - Grocholów Potok - **cesta do Lapšanky** - **Sedlo nad Lapšankou výhľady** - zjazd do Osturňa - **Osturňa drevené domy** - Bystrá dolina lesy - **Pod Príslopom výhľad na Belianske Tatry** - zjazd - Podspády - **JURGOV**



SPIŠSKÉ SKVOSTY

Dĺžka trasy:	29 km	Asfalt:	29 km	Mimo premávky:	9 km
Súčet stúpaní:	610 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	9 km
Súčet zjazdov:	610 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	11 km



Výlet je krátky, ale prináša bohatstvo zážitkov. Prechádza dvomi bodmi s nádhernými výhľadmi – Sedlom nad Lapšankou a sedlom Pod Príslopom. Tieto panorámy nás však budú stáť veľa námahy. Prvé stúpanie je skôr monotónne, ale druhé prechádza zaujímavým okolím drevenej Osturňa a hustými lesmi pod Magurou, kde sa môžeme započúvať do žblnkotu potoka Bystrá. Posledná časť väčšinou vedie hlavnou cestou, takže budeme potrebovať prilbu a zvýšenú pozornosť.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/17

Výlet začíname v Jurgove pri **drevenom kostole**. Pretíname cestu DK49 a smerujeme k časti Grocholów Potok. Prakticky hneď za ňou sa bez akéhokoľvek varovania začína prvé (kratšie) z dnešných dvoch dlhých stúpaní. V prvej časti nám budú útechou výhľady na blízke Tatry, ale potom už nám ostáva len únavné šliapanie cez Wojtyczków Potok, potom Grocholów Potok až na samotný hrebeň.



2

Po 4,5 km sme už o 200 m vyššie a konečne sa môžeme tešiť prvým zo skvostov, ktoré sme sem prišli obdivovať. Nádherný **výhľad na Tatry**¹ nás bude sprevádzať až k **Sedlu nad Lapšankou**. Nižšie položená dolina Bielej vody, nachádzajúca sa medzi nami a múrom Tatier, len znásobuje veľkolepý dojem.

Pokračujeme v jazde po hrebeni a z ničoho nič sa ocitáme na Slovensku. Doteraz rozľahlý hrebeň sa náhle mení na úzku policu so strmým útesom na ľavej strane. Úzka asfaltová cesta sa vinie medzi **vysoko položenými hoľami**². O chvíľu sa otvárajú **výhľady**³ na Osturňu, nachádzajúcu sa v doline. Nižšia časť tejto doliny bola v roku 1920 pričlenená k Poľsku a historicky celistvá oblasť bola dosť drasticky rozdelená štátnou hranicou.



3

Posledný úsek jazdy do Osturne dá zaberať našim brzdám. Veľkou rýchlosťou vpadáme do dediny; trasa v podstate do nej nevchádza, ale ju len pretína. V prípade, keby sme chceli uhasiť smäd, musíme zísť ešte asi 1 km dole, kde nájdeme obchod



a bar. Mali by sme to urobiť aj preto, aby sme si pozreli **pekne zachovanú drevenú architektúru**⁴.

Po expresnej návšteve v dedine ideme hore dolinou potoka Bystrá. Na začiatku vedie cesta medzi lúkami, ale rýchlo vchádzame do hustých lesov Magury, stále ideme pozdĺž šumiaceho potoka. Stúpanie je rovnomerné a vďaka zelenému prostrediu nám ďalšie metre ubehajú rýchlejšie.

Po dvoch ostrých zákrutách nás trasa zavedie na otvorený terén. Vtedy zistíme, na akom **nezvyčajnom mieste** sa nachádzame: pri našich nohách leží nekonečná zeleň lesov **Doliny Bystrej**⁵. Pred nami sa postupne vynárajú potrhane **hrebene Belianskych Tatier**⁶, vďaka ktorým získava trasa takmer vysokohorský charakter.

Pokračujeme hore kopcom, zabúdajúc na únavu, a v konečnom dôsledku zdolávame výšku 1125 m n. m. Prichádzame na hlavnú cestu Podspády – Ždiar a... musíme si sadnúť od dojatia. Pred našimi očami sa vypína múr Belianskych Tatier v celom svojom majestáte; zo žiadneho iného miesta nevyzerajú tak mohutne ako práve odtiaľto.

Keď sa už nasýtime výhľadom, musíme skontrolovať brzdy, pretože zjazd, ktorý nás čaká, je strmý a kľukatý. Vyrážame po nepríjemnom úseku frekventovanej cesty 66 smerom k hranici s Poľskom. Po 3,5 km si na križovatke v Podspádoch vyberieme odbočku doprava. Ďalšie 3 km predstavujú rovnú, širokú cestu až k hranici, ďalej (na úseku 3,5 km) je bohužiaľ zase úzko, až kým neprídeme k zjazdu do uličiek Jurgova. Tam, vedľajšou uličkou pozdĺž potoka Młynówka prídeme na miesto, z ktorého sme vyrazili a kde sa končí náš výlet.



4



5



6

SPD
TRK

43 km



650 m



CICHE S VÝHLADMI

ROGOŹNIK - Maruszyna - **Gancarze výhlady** - Czerwienne - Ząb - **Furmanowa panoráma** - **Gubałówka** - Butorowy - **Cesta okolo Tatier do Cichého-Zokov** - Ciche Dolne - **Domański Wierch výhlady** - **ROGOŹNIK**

CICHE S VÝHLADMI



Dĺžka trasy:	43 km	Asfalt:	43 km	Mimo premávky:	10 km
Súčet stúpaní:	650 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	19 km
Súčet zjazdov:	650 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	14 km



Je samozrejmosťou, že kto chce obdivovať výhlady, musí sa vyšplhať hore. Na tejto trase to platí v maximálnej miere: keď sa už dostaneme na hrebeň, ostaneme na ňom čo najdlhšie. A tak: z peknej Maruszyny pôvabnou časťou Gancarze ideme cez okúzľujúce Czerwienne a Ząb až k podmanivej Furmanowej a Gubałówke a následne malebným vrchom Szeligowski Wierch schádzame do Cichého, z ktorého sa zase úchvatným hrebeňom Domaňského Wierchu vrátíme do Rogoźnika. Je to dostatočne lákavé?

Trasu môžete spojiť s: **01; 13; 14; 21; 24; 25**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/18



Zaparkujeme si auto na parkovisku pri kostole v Rogoźniku a vyrazíme na trasu cestou smerom na Stare Bystre. Približne po 2 km odbočíme na vedľajšiu cestu, smerová tabuľa nám oznamuje, že ideme na Szełigówku. Úzky asfalt sa vinie hore tesnou dolinkou, vychádzame v poľnohospodárskej osade Bukowej a pokračujeme k hlavnej ceste cez **Maruszynu**².



2

Dedina sa rozprestiera na dlhom hrebni, vďaka čomu je priam rozprávková. Ideme ňou však iba necelý kilometer, odbočíme na sídlisko Gancarze s **malebnými panorámami Tatier**³ pred nami. Cesta vedúca nad dolinami je čoraz strmšia.

V Czerwiennom vchádzame na hlavnú cestu smerom k dedine Ząb. Čoraz bližšia perspektíva Tatier je odmenou za trochu nepríjemné striedanie zjazdov a stúpaní.

V samotnom Ząbe stojí za to odbočiť na vedľajšiu uličku k zaujímavému drevenému kostolu, od ktorého sa rozprestiera pekná **panoráma Tatier**⁴. Na križovatke s cestou do Poronina ideme stále rovno. Premávka je menej intenzívna. Keď dorazíme na rázcestie, vyberieme si odbočku doprava a o chvíľu na ľavej strane zazrieme drevený kostolík – kaplnku sv. Alberta Chmielowského na Furmanowej.



3

Oplatí sa prejsť kúsok štrkovou cestou smerom k Tatrám. **Panoráma z Furmanowej**⁵ uchvacuje rovnako ako tá z Gubałówky, ale jej nespochybniteľnou prednosťou je ticho a pokoj.



Ďalší úsek môže byť frekventovanejší, v lete sú tu dokonca davy ľudí, takže nestráčajme trpezlivosť – je to predsa **Gubałówka**. Podľa denného a ročného obdobia prekonáme tento úsek rýchlejšie alebo pomalšie. Na križovatke s hlavnou cestou odbočíme doprava dole, smerom k Dzianiszu.

Približne po 1 km odbočíme zase doprava a ostávame na hrebeni. Po ďalších 2 km míňame značku zákaz vjazdu. Stojí za to o chvíľu sa zastaviť a pozrieť si **prekrásnu panorámu Tatier** za naším chrbtom. Teraz nás čaká úchvatný vedľajší

4



úsek Cesty okolo Tatier – **nezvyčajné panorámy** z vrchu Szeligowski Wierch nadhlo ostanú v našej pamäti: jednotlivé časti pásma Gubałówky klesajúce smerom k Nowotarskej kotline a za ňou výrazne dominujúca Babia hora. Ostávame na tej svojráznej streche sveta a ideme na križovatku Ciche-Zoki (pred ňou bude pohodlné **miesto oddychu s výhľadom¹**). Smerujeme na sever, v osade Mulice schádzame z Cesty okolo Tatier a po svahu hlbokoj lesnej doliny veľkou rýchlosťou (strmo, úzky asfalt!) smerujeme do Ratułowa.

5



Pokračujeme stále dole kopcom, míňame staré goralské chalupy a vchádzame do Cichého Dolného. Na kruhovom objazde odbočujeme doprava a o chvíľu zase doprava trasou smerom na Stare Bystre.

Za zatieneným priesmykom popod Skalku, kde je cesta vtiesnaná medzi vysokú skalú a rieku, odbočujeme doľava a ostrým stúpaním vchádzame na vrch **Domański Wierch⁶**.

Rozľahlý a takmer plochý hrebeň nám poskytuje ďalšie veľkolepé výhľady na dnes. Ideme ním na východ až do Lesa Sośnina, za ktorým vchádzame na hlavnú trasu Cesty okolo Tatier. Po necelom 1,5 km vchádzame do Rogoźnika, kde sa končí náš výlet.



6



SPD
TRK

NEZNÁME PODHALIE



PYZÓWKA  - Cesta okolo Tatier výhľady - Dział - Pieniążkowice - Odrowąż - Podsklie - **zjazd do Pekelníka výhľady** - Załuczne výhľady - Odrowąż Zagroda - Dział - **Droga Wierchowa výhľady** - krauszwowské rybníky - pútnické miesto Ludźmierz - **NOWY TARG** 



46 km



620 m



NEZNÁME PODHALIE

Dĺžka trasy:	46 km	Asfalt:	45 km	Mimo premávky:	8 km
Súčet stúpaní:	620 m	Štrk:	1 km	Vedľajšie cesty:	30 km
Súčet zjazdov:	730 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	8 km

Podhalie sú nielen vysokánske štíty Tatier, Zakopané, Białka či Bukowina alebo iné turistické mestečká. Za pozornosť stoja aj tie menej známe dedinky, kde život naďalej ide svojím dávny, pokojnejším rytmom. Málo frekventované cesty, staré domy, rozľahlé polia a lúky, zaujímavé panorámy – objavte menej známu tvár Podhalia.

POZOR! Trasa predpokladá návrat vlakom!

Trasu môžete spojiť s: **05; 06; 10; 13; 20**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/19

Železničná zastávka Pyzówka – tu sa začína trasa, ktorá sa končí v Nowom Targu. Medzi týmito miestami sa dá pohodlne cestovať pravidelnými železničnými spojmi. Zo zastávky smerujeme k dedine (pozor – cyklistický chodník vedie po poľnej, štrkovej ceste, my však môžeme ísť asfaltom – obidve cesty sa stretnú približne za 1 km). Cesta okolo Tatier nás zavedie na vedľajšiu cestu, ktorá zdanlivo môže mať horší povrch, ale to nie je pravda. Asfaltovým cyklistickým chodníkom vchádzame do úžľabiny, za ňou nás čakajú už len ďaleké **panorámy nádhernej cesty Droga Wierchowa²** – je to bývalé spojenie dlhým hrebeňom až k osade Ogrody pri Krauszowe. My však zídeme z tejto cesty **skôr** – na križovatke s miestnou komunikáciou, pri mieste oddychu odbočíme doprava smerom na Dział, ideme po červených značkách pešieho turistického chodníka až do dedinky Pieniżkowice.



2



3

V obci Dział³ pokračujeme po pešom chodníku na poľnú cestu smerujúcu povýše dediny – pred nami sa rozprestierajú čoraz širšie výhľady na rašeliniská a Tatry na obzore. Za vrcholom Dzielańskiego Wierchu sa asfalt končí a čaká nás dnes jediný 1km úsek kamenitej štrkovej cesty.

V Pieniżkowiciach (už mimo turistického chodníka) musíme nájsť cestu na Odrowąż. Po dorazení ku kostolu smerujeme hore, na Bukowinu-Osiedle – stúpanie je miestami náročné, ale poskytuje pekné **výhľady⁴**.



V oravskej obci Bukowina-Osie-
dle sa cítíme ako na náhornej rovine
– nížiny Oravskej kotliny zostali niekde
za nami. Ideme **cestou do Podsklia**⁵,
kde sa asfaltová cesta prudko zužuje
za zákrutou. V centre dediny odboču-
jeme smerom na Pekelník a schá-
dzame dolu kopcom ďalších 4,5 km
ku križovatke s cestou na Załużcne
– toto je náš smer.



4

Úsek až do Odrowąža je úchvat-
ný a zároveň dokáže rozčúliť – stále
nás sprevádzajú **výhľady na rozlá-
hlé Bory**¹ dole vpravo, ale cesta
striedavo stúpa a klesá, čím nám
znemožňuje vychutnávať si jazdu.
V Odrowąži odbočujeme dole
doprava, prechádzame cez osamo-
tené osady Sołtystwo a Zagroda –
v tej poslednej sa úzka cesta doslova
vinie medzi hospodárskymi budovami.



5

Prichádzame k ceste DW958,
pretíname ju v smere na Dział, za
ktorým sa vraciame na cestu Droga
Wierchowa presne na mieste, kde
sme z nej predtým zišli.

Polný úsek cesty Droga Wierchowa⁶ prekvapuje ďalekými výhľadmi, ale
tiež najbližším okolím – dlhými pásmi lúk a polí, ktoré dodávajú miernym pahor-
kom jedinečný vzhľad. Vchádzame do Krauszowa, ktorý prejdeme po značkách
cyklistického chodníka 105 za riekou Čierny Dunajec a ďalej popri krauszowských
rybníkoch. Na križovatke s ul. Jana Pawła II odbočujeme z cesty a smerujeme
k **pútnickému miestu v Ludźmierzi**. V tomto náboženskom centre Podhalia
sa v roku 1963 odohrala zaujímavá udalosť, ktorú mnohí interpretovali ako pro-
ducto zvolenia Karola Wojtyły na Petrovu stolicu.

Za pútnickým miestom pokračujeme ul. Zielonou, potom Słonecznou
až na lávku cez Čierny Dunajec. Vchádzame na ul. Ludźmierską a pokračujeme
po chodníku 1,5 km až za železničnú trať, kde odbočujeme do ul. Kolejowej.
Na železničnej stanici sa končí náš výlet.



6




TRK
SPD


45 km



650 m



MALEBNÝM ÚSTRANÍM

JABŁONKA - Nižná Zubrica - **cesta na Podvlk výhlady** - Dolina Bukowińskiego potoka - Podsklie - Bukowina-Osiedle - **zjazd do Odrowąža - Kubaki** - Podsklie - Dziedzicowa - **zjazd do Jablonky** - **JABŁONKA**

MALEBNÝM ÚSTRANÍM



Dĺžka trasy:	45 km	Asfalt:	40 km	Mimo premávky:	0 km
Súčet stúpaní:	650 m	Štrk:	5 km	Vedľajšie cesty:	39 km
Súčet zjazdov:	650 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	6 km



Oravu si cyklistickí nadšenci nevyberajú často – a to je chyba. Táto trasa ukazuje, aké obrovské bohatstvo výhľadov sa skrýva v krajine na úpäti Babej hory: malé osamotené osady rozptýlené medzi lúkami a lesnatými pahorkami, kde na dlhých úsekoch nestretáme žiadne auto. Dodatočne spoznáme okolie podhalského Odrowąža, podmanivej dediny rozprestierajúcej sa od oravských vrchov na severe až po okraje rozľahlých rašelinísk na juhu.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/20



Vyrážame od kostola v Jablonke a ideme viac ako 3 km cestou DW957 smerom na Zubricu (pozor na uháňajúce autá!). Nachádzame sa na poľskom kúsku Oravy, ktorý bol Poľsku pridelený po 1. svetovej vojne. Neďaleko za zastávkou „Nad Browarem“ zatočíme doľava na vedľajšiu uličku. Po 1,5 km sa zase vrátíme na hlavnú cestu, zídeme 200 m a odbočíme na východ, na trasu do dediny Podvlek – Marszałkowa.

Nie je tu takmer žiadna premávka a **výhľady sú naozaj krásne¹, panoráma z bezmenného sedla²** robí obrovský dojem – rozľahlé, mierne sa zvažujúce lúky a polia, dominujúca Babia hora a na druhej strane pahorky a vzdialená Tatry. Samotná cesta sa kľukatí oravskou prírodou.

Mierny zjazd dole kopcom nás zavedie do Podvleka. Tam po 500 m chodníkom pozdĺž DK7 odbočujeme na asfaltovú a potom štrkovú cestu cez Pieronki, ktorá nás zavedie k ceste do Podsklia vedúcej dnom doliny Bukowińskiego potoka.

Za poslednými domami sa štrková cesta³ znenazdajky rozširuje a vedie lesom popri potoku. Ďalej stále stúpame už asfaltom a prechádzame cez Podsklie až k obci Bukowina-Osiedle. Je to zaujímavá obec, nachádza sa akoby na streche Oravy a zároveň tesne pri jej hranici s Podhalím a na hranici úmori Baltského a Čierneho mora.



2



3



4



Odbočujeme na cestu do Odrowąża, začína sa **dlhý zjazd**⁴: na začiatku nepohodlný a rozbitý, ďalej ponúka pekné výhľady na dedinu a rozľahlé lesné rašeliniská. Pri kostole pokračujeme v jazde dole kopcom až k časti Kubaki na okraji rašelinísk. Od Bukowiny-Osiedla sme prešli 6 km a stratili sme výškový rozdiel 260 m.

Hlavnou a zároveň jedinou cestou prechádzame **osamelými osadami medzi poľami, lúkami a lesmi**⁵ a nakoniec sa vraciame na hlavnú cestu prechádzajúcu cez Odrowąż. Uberáme sa ňou smerom k Załucznému, kde hneď za prvými domami na pravej strane odbočujeme na vedľajšiu cestu do Podsklia. Stúpanie medzi osamelými domami a ďalej lesom je na konci veľmi strmé. Stojí za to sa pred vjazdom do lesa zastaviť a pokochať sa výhľadmi pod nami. Trasa nás zavedie zase do Podsklia. Schádzame smerom ku kostolu a **200 m za ním** (druhá križovatka) odbočujeme na menšiu cestu smerom k Studziankam.

5



Pred nami skvelých 7 km – na začiatku 1,5 km stúpania, potom už len dole kopcom cez lesy, malé osady s **výhľadmi**⁵ na Babiu horu, Oravsko-Nowotargskú kotlinu a Tatry na obzore. Autá tadiaľto takmer nepremávajú.

Keď sa blížíme k Jablonke, premávka sa stáva rušnejšia. Na križovatke ul. Energetyków, ktorou sme prišli zhora, s ul. Jana Pawła II odbočujeme na tú druhú ulicu. Vychádzame neďaleko kostola, kde sa končí náš výlet.

6





OSTRÉ VIDLY



BIAŁY DUNAJEC - Gliczarów Dolny - **stena Bukowina** - Gliczarów Górny - **Matygówka panoráma** - **zjazd do Białého Dunajca** - **Bustryk stúpanie** - Ząb - **Rafaczówki panoráma** - Ząb - Leszczyny zjazd - **BIAŁY DUNAJEC**



33 km



780 m



OSTRÉ VIDLY

Dĺžka trasy:	33 km	Asfalt:	31 km	Mimo premávky:	0 km
Súčet stúpaní:	780 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	29 km
Súčet zjazdov:	780 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	4 km



Dve dlhé a náročné stúpania, dve stále málo známe, ale uchvacujúce panorámy Tatier: na Matygówke a na Rafaczówkách. Výlet pre osoby, ktoré sa neboja dlhých a namáhavých stúpaní. Dlhé a namáhavé stúpania znamenajú tiež samozrejme... dlhé a rýchle zjazdy. Ostaneme na vedľajších cestách, kde je premávka malá, vďaka čomu si môžeme takmer nerušene vychutnávať čaro trasy. Dodatočnou atrakciou budú zaujímavé staré chalupy v Gliczarowe a kaplnka na Furmanowej.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/21

Vyrážame od kostola v Białom Dunajci a ideme po značkách Velo Dunajec. Približne po 500 m odbočujeme na ul. Gliczarowskú – je to cesta, ktorou pôjdeme cez Gliczarów Dolny, potom Górny až k prvej z dvoch dnešných veľkých panorám.



2

Cesta vedie dolinou Gliczarowského potoka. V dolnej časti prejdeme popri **mnohých historických drevených chalupách**. Po 3,5 km je stúpanie výrazne strmšie – nasledujúci úsek s dĺžkou 1,5 km nazývajú Stenou Bukowina: viac menej na každých 100 m trasy pripadá 10 m výškového rozdielu.

Po tomto namáhavom úseku vychádzame v dedine Gliczarów Górny, kde sa otvára **panoráma Tatier**². Schádzame smerom k dedinke Matygówka, kde po 500 m asfalt ustupuje kamenitej štrkovej ceste. Pri takých **nádherných panorámach**¹ môžeme pokojne zosadnúť z bicykla a kúsok ho tlačiť. Na Matygówke si vyhľadáme pohodlné miesto, z ktorého sa môžeme kochať výhľadom, po chvíli oddychu sa vrátíme na križovatku na asfaltovej hlavnej ceste.



3

Smerujeme po značkách na Jurzyste / Biały Dunajec. Pred nami 4 km **zjazdu**³, výškový rozdiel: 270 m.



Prichádzame k značkám cesty Velo Dunajec, po ktorých ideme približne 500 m na juh až k ceste na Zakopané. Cesta skrúca doprava, prejdeme cez rieku a hneď za mostom odbočujeme doľava na úzku cestu vedúcu brehom Bieleho Dunajca. Na rázcestí 300 m za železničným priestorom vojdeme do nenápadnej uličky medzi budovami.

Tento nedávno položený asfalt je **krásna cesta na Bustryk**⁴. Vede zeleňou dolinou, medzi lúkami a poľami. Spolu so stúpaním cesty sa začínajú otvárať výhľady na Tatry na našej ľavej strane. Na koncovom úseku je trasa veľmi strmá. Vychádzame medzi budovami v dedine. Vchádzame na cestu Bańska – Ząb, pokračujeme stále smerom k Tatrám a približne po 3 km sa dostaneme na rázcestie na Eliášówke. Odbočujeme doľava – na Rafaczówki, kde po 1 km si nájdeme pohodlné miesto, z ktorého si môžeme vychutnávať **panorámy**⁷.

Cestou späť si na tomto rázcestí môžeme vyskúšať odbočku doľava – v takom prípade pri neďalekej kaplnke na **Furmanowej** zostúpime z bicykla, prejdeme kúsok poľnou cestou a už môžeme obdivovať **ďalšiu panorámu Tatier**. Vrátime sa cestou smerom k Bustryku a ideme ďalej až k Leszczynám. Otvárajú sa zaujímavé výhľady na sever.

Odbočujeme k Leszczynám. Tu by bolo dobré si skontrolovať brzdy: čaká nás výškový rozdiel 300 m na úseku 4 km. Cestou môžeme obdivovať **Tatry na našej pravej strane**⁵. Zjazd z Leszczyn dáva veľa radosti, vedie malebným, takmer otvoreným hrebeňom.

Vychádzame hneď oproti farskému kostolu, pri ktorom sa končí naša trasa.



4



5



6



7


SPD
TRK

38 km

760 m


OD BIELEJ VODY K MODRÉMU NEBU

TRIBŠ - Čierna hora – Tatranská Bukovina - **Rusinski Wierch**
výhlady - **Szymkówka panoráma** - Brzegi - Jurgov - stúpanie
na Grocholów Potok - **Sedlo nad Lapšankou** - Lapšanka - Vyšné
Lapše - **Tribšské sedlo** - **TRIBŠ**

OD BIELEJ VODY K MODRÉMU NEBU


Dĺžka trasy:	38 km	Asfalt:	38 km	Mimo premávky:	0 km
Súčet stúpaní:	760 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	26 km
Súčet zjazdov:	760 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	12 km



Trasa pre vytrvalých. V podstate tu nie je žiadny dlhší plochý úsek – stále sa namáhavo šplháme hore alebo rýchlo schádzame dolu len preto, aby... sme začali ďalšie stúpanie. Odmenou za toto výškové striedanie sú neskuťotčné panorámy: v Čiernej hore, neďaleko Hladovky, zo Sedla nad Lapšankou. Bohužiaľ, vzhľadom na popularnosť týchto oblastí, nevyhneme sa rušnej premávke. Nechýbajú však našťastie ani pokojné cesty či zákutia, kde vládne ticho prerušované iba šumom lístia alebo potoka.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/22



Výlet začíname v Tribši, na malom parkovisku pri historickom **drevenom kostole sv. Alžbety**². Ideme smerom hore na Čiernu Horu, toto stúpanie bude úvodom k ďalším, namáhavejším.

Po 3,5 km sa ocitáme o 150 m vyššie na sedle. Odtiaľto sa môžeme vydať cestou doprava ku krížu a na vyhlídkový bod na Litwinke (približne 1 km). Pokračujeme priamo **so stenou Tatier pred našimi očami**³, nasleduje rýchly zjazd až k Bielej vode, ktorá je hranicou medzi Spišom a Podhalím.

Mostom prechádzame na druhý breh a na kruhovom objazde schádzame na cestu DW960 smerom k centru obce Biaľka. Po 1 km odbočujeme doľava na ul. Wierch Rusiński; pred nami namáhavé stúpanie. O chvíľu neskôr nám pohľad na Tatry vynahradí našu námahu. Trpezlivo stúpame traverzami po svahu Wierchu. Konečne vychádzame na Kurucowy Wierch, kde narazíme na cestu z Lesnice.

Ideme doľava, zostal nám už len malý kúsok stúpania. Na Olczanskom Wierchu vchádzame na hlavný hrebeň, pred nami sa otvára **veľkolepá panoráma Tatier**, ktorých majestátnosť znásobuje dolina Porońca pred nami. Smerujeme na juh a vchádzame na cestu DW961. Pokračujeme v jazde po nej 1 km až k odbočke doľava smerom na Brzegi. Predtým, ako odbočíme, ideme ešte pár stoviek metrov rovno a z polany Szymkówki na okraji cesty obdivujeme **jedinečnú panorámu Tatier**¹.



2



3



Pred ďalším úsekom si musíme skontrolovať brzdy. Čaká nás rýchly, takmer 4 km zjazd naspäť k brehom Bielej vody a výškový rozdiel 210 m. V obci Brzegi prechádzame popri niekoľkých zaujímavých drevených chalupách, na pravej strane nás sprevádzajú atraktívne výhľady, ale lepšie bude, keď sa jednoducho sústredíme na cestu.

Nebadane sme sa dostali zo sveta penziónov a všadeprítomného cestovného ruchu späť na pokojné spišsko-podhalské pohraničie. Za mostom, hneď za rýchlo

4



tečúcou Mlynóvkou odbočujeme doľava, ideme okrajom ospalého Jurgova – dávnejšie to bola jedna zo priemyselných dedín Spiša.

Ideme smerom k ceste na Repisko, ale stojí za to zdolať ešte niekoľko sto metrov a pozrieť si malý **drevený kostolík zo 17. stor.**⁴

Trasa na Grocholów Potok je ďalším príkladom krutej pravdy o výstavbe ciest: 4,5 km pri súčte stúpaní 190 m nám naozaj dá zabráť. Bohužiaľ, okrem výhľadov na boky v začiatkovej fáze, nemáme na čo upriamiť svoju pozornosť – iba ak na asfalt, ktorý len akoby zlostne odolával našim kolesám.

Námaha bude však odmenená. Keď vchádzame na Grocholów Potok, začíname chápať, prečo sme to všetko museli prežiť: úsek až na Sedlo nad Lapšankou nám vynahradí celú námahu stúpania. **Ohromujúca panoráma Tatier**⁵ s dominujúcim popretŕhaným hrebeňom Belian-

ských Tatier na dlho zostane v pamäti. Prichádzame k charakteristickej loretánskej kaplnke na Sedle nad Lapšankou. Po rozlúčení sa s výhľadmi vyrážame na dlhý zjazd – čaká nás viac ako 7 km dole kopcom.

Hneď ako vojdeme do Vyšných Lápš, rovno odbočujeme doľava na cestu do Tribša a pred nami už dnes posledné, nevelké stúpanie na **Tribšské sedlo**⁶ medzi lúkami a poľami. Zo sedla schádzame najprv medzi poľami a úhormi, potom cez dedinu až ku kostolu v Tribši, kde sa končí náš výlet.

6



SPD
TRK

NA NÁVŠTEVE U RUSÍNŮV



NEDECA - Nižné Lapše ul. Potok - **Cesta okolo Tatier do Kacvína**
- Kacvín - Velká Franková - **Osturňa drevená architektúra** - Dolina
potoka Bystrá - **panoráma Belianskych Tatier** - Osturňa - Kacvín -
NEDECA



47 km



710 m



NA NÁVŠTEVE U RUSÍNŮV

Dĺžka trasy:	47 km	Asfalt:	45 km	Mimo premávky:	23 km
Súčet stúpaní:	710 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	21 km
Súčet zjazdov:	710 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	3 km

Nepopulárna trasa z „populárnej“ Nedece. Tak blízko, hneď za hraničnou medzou leží krajina, ktorá stále čaká na objavenie, kde čas plynie oveľa pomalšie, kde nájdeme podtatranských Rusínov a ich tradičnú drevenú architektúru. A za ich nezvyčajnou dedinou – cesta vinúca sa pozdĺž potoka cez podtatranskú, ale stále magurskú, zalesnenú dolinu až k jednej z najkrajších panorám Belianskych Tatier. Je to jediná „spiatočná“ trasa v tomto sprievodcovi – ale naozaj stojí za to, keďže je to neobyčajná trasa.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/23

Necháme auto pri kostole v Nedeci (nespleťte si to s hrad Nedeca!) a vydávame sa na juh. Po necelom 1 km na rázcestí si vyberieme cestu do Lápsa a pokračujeme po nej takmer 2 km až po križovatku s ul. Potok, do ktorej odbočujeme. Trasa vedie dnom tichého údolia, po ďalších 2 km uvidíme značky Cesty okolo Tatier a odtiaľ pokračujeme po nich.

Dolina sa zužuje a cesta odbočuje 90° doľava, prechádza potokom

a strmými traverzami sa rázne šplhá hore. Toto stúpanie môže byť pre niektorých problematické po lenivej jazde dnom doliny, našťastie nie je veľmi dlhé a neobyčajné **panorámy z holí²**, ktoré sa pred nami otvárajú, nám pomáhajú zabudnúť na únavu. Pomedzi **mierne trávnatými pahorkami** vchádzame na svahy vrchov Jakubia Góra a Howyz, ideme k malebnej kaplnke Panny Márie Snežnej.

Za ňou sa strmým zjazdom rýchlo dostávame do centra Kacvína – z dnešného hľadiska dediny položená na konci sveta, ale historicky a geograficky sa nachádzame niekde v polovici doliny medzi Nedecou a Veľkou Frankovou. Táto dolina bola napriek jej historickej celistvosti rozdelená v roku 1924 štátnou hranicou. Naša trasa vedie až na sedlo, ktoré ju zatvára zhora.

V Kacvíne ideme po značkách Cesty okolo Tatier stále mierne hore. Za poslednými budovami vchádzame do poľnohospodárskej krajiny, pokračujeme pomerne dobrou štrkovou cestou³ (dá sa prejsť aj na cestnom bicykli), prichádzame na štátnu hranicu nad hlbokou dolinou



2



3



Kacvínky. Za hranicou, chvíľu po novom asfalte, potom po betónových paneloch pri poľnohospodárskom družstve pokračujeme až k verejnej komunikácii, na ktorej odbočujeme doprava. Dolinou medzi strmými svahmi Spišskej Magury prichádzame k prvým budovám v Osturni.

Osturňa⁴ je svojrázna dedina, najzápadnejšia osada pravoslávnych Rusínov; nájdeme tu cerkev sv. Michala Archanjela, ale predovšetkým niekoľko desiatok tradičných, dobre zachovaných drevených chalúp, ktoré sú v súčasnosti chránené ako súčasť rezervácie.

Pokračujeme hore dedinou (po ceste míňame jeden menší obchod a bar) až na rázcestie. Odbočujeme doľava, niekoľko sto metrov ďalej sa dedina končí a začína sa úchvatná príroda – je to dolina potoka Bystrá.

Trasa vedie príjemnou **cestou zmiešaným lesom¹** pozdĺž potoka. V ďalšej časti je už strmšia, ale za druhou ostrou traverzou zabúdame na únavu, pretože sa pred našimi očami otvára výnimočná panoráma: **zalesnená dolina dole⁵** a pred nami majestátny hrebeň Belianskych Tatier. Pokračujeme tou **naozaj vysokohorskou krajinou⁶** a vchádzame na najvyšší bod v cca 1150 m n.m. pri križovatke peších turistických chodníkov. Stojí za to

prejsť ešte niekoľko sto metrov, zaparkovať bicykel a zísť na rozľahlú lúku na ľavej strane, z ktorej sa rozprestiera ohromujúca panoráma Belianskych Tatier. Cesta späť? Veľmi jednoduchá – až do Kacvína tou istou trasou, síce s inými výhľadmi. V Kacvíne pokračujeme hlavnou cestou (nie Cestou okolo Tatier) 4 km do Nedece, kde sa končí naša trasa.



4



5



6



SPD
TRK

46 km



810 m



OSTRYSZ ŚTURM

ROGOŹNIK - Stare Bystre - Maruszyna Górna - **Gancarze** - Czerwienne - **Bachledówka** - Ratułów Górny - Mulice - Ciche-Zoki - Dzianisz Gruszki - Dzianisz - **Ostrysz** - Ciche Górne - Ciche Dolne - **Domański Wierch** - **ROGOŹNIK**

OSTRYSZ ŚTURM



Dłżka trasy:	46 km	Asfalt:	46 km	Mimo premávky:	12 km
Súčet stúpaní:	810 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	28 km
Súčet zjazdov:	810 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	6 km



Výlet je dôkazom toho, že aj v strede Podhalia je možné nájsť trasy v ústraní. Vedie dlhými, hrebeňovými úsekmi, umožňuje oddýchnuť si od zhonu a hluku. Niekoľko náročných stúpaní nám dá určite zabráť, ale táto námaha bude štedro odmenená panorámami a rýchlymi zjazdmi. Výlet je orientačne náročný – vedie cestami tretej triedy, preto je dobré mať so sebou dobrú mapu.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/24



Auto odstavíme na parkovisku pri kostole v Rogoźniku a vyrážame hlavnou trasou Cesty okolo Tatier. Po 1,5 km odbočujeme mierne doľava (pri krčme) a následne na križovatke pred lesom odbočujeme opäť doľava, na cestu schádzajúcu do Starého Bystrého.

Ideme ňou smerom na juh iba 700 m a odbočujeme doľava smerom na osadu Szeligówka. Ďalších 2,5 km musíme prekonať nepohodlné stúpanie po rozbitej ceste **geologicky zaujímavou dolinkou** až k osade Bukowa a Górna Maruszyna. Krajina nie náhodou pripomína Pieniny – je to akási pieninská štikútavka – vidíme najzápadnejšie skaly s týmto charakteristickým reliéfom. Posledný strmý rovný úsek nás zavedie na hrebeň Maruszyny. Odbočujeme doľava a už po necelom 1 km odbočujeme ostro doprava.

Prechádzame **podmanivou osadou** Gancarze, kde rozľahlé lúky pomaly ustupujú zástavbe. V dialke sa črtajú štíty Tatier. Prijemný zjazd sa mení na dosť namáhavé stúpanie, ktoré sa končí v Czerwiennom. Ideme smerom k Tatrám. Za neďalekým vrcholom začíname opäť schádzať; 350 m za križovatkou s hlavnou cestou odbočujeme doprava smerom k charakteristickému **kostolu na Bachledówke**, ktorý je už vidieť. Z malebného vrchu šliapeme ďalej na juh, opäť k hlavnej ceste, z ktorej



2



3



o chvíľu (200 m) zídeme doprava užšou cestou na Szczurówki. Novým asfaltom strmo schádzame³ do dediny Ratułów Górny. Je to obec známa na Podhalí mnohými tu žijúcimi tesármi a stolármi. Pokračujeme dole potokom Bystre, ideme cestou smerom na Ciche.

Po 1,5 km od križovatky s hlavnou cestou míňame zatienený lesík vľavo, prichádzame ku križovatke Do Muliców a odbočujeme doľava. Po krátkom zjazde sa za mostíkom začína náročné 2km stúpanie. Možno budeme musieť

4



zostúpiť z bicykla a kúsok ho tlačiť. Ďalej uháňame pomedzi rozptýlené budovy osady Mulice až konečne vchádzame na hrebeň s panoramatickým **výhľadom na Tatry**⁴, ale tiež na západ a severozápad s **mohutným masívom Babej hory**.

Pokračujeme na juh a vidíme prvé budovy – je to osada Ciche-Zoki; my však na križovatke odbočujeme doľava a odtiaľto sa vydáme 4 km po značkách Cesty okolo Tatier.

5



Pokračujeme po hrebeni rozľahlým Szeligowským Wierchom a prechádzajúc **pokojnými lúkami a poľami**^{2.5} sa môžeme kochať ďalekými horskými panorámami. Na križovatke za prvými budovami už vidíme značky červeného pešieho chodníka a odbočujeme po nich doprava na cestu, ktorá nás oblúkom doľava zavedie k ceste prechádzajúcej nadol Dzianiszom.

Schádzame ostražito, pretože po 2,5 km, za školou odbočujeme na

úzku, sotva viditeľnú cestu smerom k osade Ciche-Ostrysz. Stúpanie je nepríjemné, strmé, ale vynahradia nám ho pekné výhľady. Nemôžeme sa nezastaviť aspoň na chvíľu na sedle – za sebou dole sme nechali budovy a opätovne sme utiekli do zelene.

Čaká nás teraz **strmý zjazd úzkou trasou**¹, ktorá nás kľukatým úsekom zavedie do Cichého, kde ďalej, už miernym zjazdom pokračujeme medzi starými poľnohospodárskymi budovami. Na konci cesty odbočujeme doprava. Na križovatke pri základnej škole ideme rovno (na cestu bez prednosti v jazde) a pomedzi mnohé staré domy (stále po asfalte) vchádzame na cestu do Czarného Dunajca – odbočujeme hore doľava.

Traverzami stúpame na hrebeň a križovatku s cyklistickým chodníkom, na ktorý – samozrejme – odbočujeme. Tu sa začínajú ozajstné hody pre milovníkov panorám – cesta hrebeňom Domański Wierch. Takmer plochý, mierne stúpajúci hrebeň ponúka veľkolepú panorámu rozprestierajúcu sa na všetky strany, pričom samotný hrebeň je príjemným miestom, kde vládne ticho, zeleň a lenivo sa pasú kravy. Pomaličky ideme Cestou okolo Tatier a vchádzame do lesa Sośnina, za ktorým pokračujeme rovno a vchádzame na hlavnú trasu Cesty okolo Tatier vedúcu do Nowého Targu. Predtým sa však ocitneme v Rogoźniku, kde sa končí náš výlet.





ZATAŤ ZUBY NA ZĄB



SZAFLARY - Maruszyna - **Gancarze** - Bachledówka - Brzuchacze - Ratułów - Mulice - Cesta okolo Tatier **Szeligowski Wierch** - Gruszków Wierch - Nowe Bystre - Ząb - Bustryk - Biały Dunajec - Leszczyny - Bańska Wyżna - **SZAFLARY**



55 km



1180 m



ZATAŤ ZUBY NA ZĄB

Dĺžka trasy:	55 km	Asfalt:	55 km	Mimo premávky:	3 km
Súčet stúpaní:	1180 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	44 km
Súčet zjazdov:	1180 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	8 km



Trasa určená pre osoby alergické na ploché cesty. Je to séria strmých, namáhavých stúpaní a rýchlych zjazdov. Vedie malebnými a málo frekventovanými cestami pomedzi Biely Dunajec a severné výbežky masívu Gubałowky. Ak ste ochotní čeliť naozaj náročnej cyklickej výzve na Podtatří, je to trasa priam stvorená pre Vás.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/25

Výlet začíname na námestí v obci Szaflary. Prvé kilometre trasy sú rozvíčkou pred ďalšou, náročnejšou časťou. Vyrážame ul. Suskiego smerom k Nowému Targu. Po krátkom úseku (150 m) prechádzame popri samoobsluže, vchádzame na Cestu okolo Tatier, pričom plot obchodu máme na ľavej strane. Cesta nás vedie na lávku cez Biely Dunajec. Za lávkou odbočujeme doprava a o chvíľu vchádzame na cyklistický chodník, ktorým odbočujeme doľava. Chodníkom ideme až k ceste do Zakopaného. Prejdeme cez ňu a pokračujeme rovno ul. Orkana smerom k Maruszynie.



2

Ideme 3 km rovno ulicou Jana Pawła II. Okolie Maruszyny sa rozprestiera na pieninských skalách, preto aj stúpanie je náročné. Dorazíme ku kostolu. Cesta vedie hrebeňom, takže výhľady sú zaujímavé – tak na severnú, ako aj na južnú stranu.

Pokračujeme hlavnou cestou, ktorá teraz mení smer na južný, ideme malebným hrebeňom **Gancarzy¹** najprv dole kopcom, ale neskôr sa začína čoraz strmšie stúpanie, až k samotnému vrcholu v osade Budze.

Odtiaľto ďalej na juh, chvíľu hlavnou trasou, ale hneď odbočujeme doprava na **Bachledówku** (kostol, výhľady). Od kostola ideme stále na juh, vchádzame na hlavnú cestu, ale takmer ihneď odbočujeme na Szczerówki². Rýchlym zjazdom dorazíme do obce Ratułów Górny; pokračujeme dole dolinou.



3



Po 1,5 km, keď už minieme lesík na ľavej strane, uvidíme smerovú tabuľu Do Muliców – odbočujeme doľava smerom dole, ale o chvíľu sa už šplháme svahom hlbokého zalesneného žľabu až k osade a ďalej až na hrebeň. Tu sa otvárajú **rozľahlé panorámy** s Tatrami a Babou horou. Pokračujeme po značkách Cesty okolo Tatier smerom ku Gubałówke, na pravej strane míňame osamelé budovy osady Ciche-Zoki.



4

Cesta stále vedie **malebným hrebeňom**³ vrchov Szeligowski a Gruszków. Po 4,5 km od križovatky v osade Zoki, hneď za prvými budovami, vchádzame na križovatku s cestou do Nowého Bystrého cez osadu Kule. Odbočujeme na ňu; pred nami je strmý zjazd.

Schádzame až na hlavnú cestu, na ktorej odbočujeme ostro doprava. O chvíľu sme už na stúpaní do dediny Ząb. Na hlavnej križovatke v dedine si zvolíme cestu doľava, na sever. Pokračujeme až do osady Bustryk, kde odbočujeme doprava, ďalej ideme malebným výbežkom hrebeňa; na našej pravej strane vidíme hustý les Pod Bustryk. Na konci zastavanej časti cesta smeruje doprava a ďalej nás **dĺhou strmou traverzou**⁴ privedie do obce Biały Dunajec.

Hlavnou cestou (tzv. zakopan-skou) prechádzame cez rieku a hneď odbočujeme doľava. Odteraz smerujeme na sever po značkách Velo Dunajec. Z cesty odbočujeme po 1 km, a po lávke, ktorú vidieť z cesty, sa vrátíme na **ľavý breh Bieleho Dunajca**⁵. Ulicou Jana Pawła II pokračujeme na sever, za kostolom odbočujeme doľava, o chvíľu pretíname cestu na Zakopané a železničnú trať. Ideme ulicou Za Torem, a pred nami je na dnes posledné stúpanie – na Leszczyny.



5

Cesta je neľútostne strmá, najmä vo svojej prvej časti, potom je už stúpanie miernejšie. Z hrebeňa sa môžeme kochať **nádherou**⁶ panorámou Tatier zatvorenou v náručí masívov Gubałówky a Gličzarowského. Ideme cestou pomedzi domy až k hlavnej ceste, ktorou pokračujeme na sever. V obci Bańska Wyżna odbočujeme doľava tesne pred združenými školami, na ul. Pito-



6

niówka. Strmým a kľukatým zjazdom schádzame späť na hlavnú cestu, ktorou smerujeme do Bańskiej Niżnej a Szaflar, po ceste musíme ešte prekonať malé, ale nepríjemné stúpanie pri charakteristickom vrchu Ranisberg. Z križovatky na upätí tejto hory sa vrátíme trasou ako na začiatku výletu na námestie v obci Szaflary.




SPD
TRK

33 km

360 m

SPIŠSKÉ MESTEČKÁ A VÝHLADY


SPIŠSKÁ BELÁ 🚆 - Kaštieľ Strážky - Cesta okolo Tatier brehom Popradu - Kežmarok historická časť - Cesta okolo Tatier medzi Kežmarkom a Vrbovom panorámy - Žakovce - panorámy Tatier - Hozelec - Poprad Staré mesto - **POPRAD-TATRY** 🚆

SPIŠSKÉ MESTEČKÁ A VÝHLADY


Dĺžka trasy:	33 km	Asfalt:	31 km	Mimo premávky:	12 km
Súčet stúpaní:	360 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	18 km
Súčet zjazdov:	280 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	3 km

Výlet odhaľuje nezvyčajné čaro okolia spišskej časti doliny Popradu medzi Spišskou Belou a Popradom, jej stáročne mestečká a komplikované dejiny mnohých národností či zaujímavé historické pamiatky a impozantné priestranstvá Vrbovskej pahorkatiny, akoby zapožičanej z inej krajiny a všetko to strážené múrom Tatier stále prítomným v dialke. Nezvyčajná cesta pre všetky zmysly si nevyžaduje veľkú fyzickú zdatnosť.

POZOR! Trasa predpokladá návrat vlakom!

Trasu môžete spojiť s: **SK.02; SK.03; SK.04; SK.05**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/sk01



Vyrážame zo železničnej zastávky Spišská Belá, kde sa na koniec vrátíme z Popradu vlakom. Ideme do **historického centra mestečka**. Jeho pôvodná, typicky spišská zástavba s vretenovitým, podlhovastým námestím v strede je tu silne narušená budovami postavenými medzi ulicami Hviezdoslavova a Slnecná. Prechádzame popri cintoríne – môžeme na ňom vidieť hroby s nápismi v slovenčine, nemčine a maďarčine. Spišská Belá je slávna vďaka tu vyrábanej borovičke – tradičnému destilátu z borievky.



2

Z Belej sa presúvame malebným zjazdom do Strážok, prechádzame pôvabnou **anglickou záhradou** pri rieke, ktorá patrí do areálu renesančného **Kaštieľa Strážky**² (dnes je tu múzeum, galéria umenia a kaviareň). Pokračujeme pozdĺž Popradu, prechádzame visutým mostom³ na druhý breh a popri starých priemyselných budovách sa blížime k centru Kežmarku.

Kežmarok si zaslúži aspoň dlhšiu prechádzku – stojí za to prejsť pešo úsek od hradu k evanjelickým kostolom. V **Kežmarskom hrade**⁴ je v súčasnosti múzeum dejín mesta. Bývala tu tiež Beata Laska, ktorá sa považuje za prvú tatranskú turistku. Mali by sme navštíviť najmenej štyri historické kostoly: katolícke **sv. Kríža** (15. stor.) a **Panny Márie** (18. stor.) a evanjelické: drevený **starý artikulórný kostol** (18. stor., UNESCO) a originálny novobyzantský **nový**



3



kostol (19. stor.), v krypte ktorého sa nachádza mauzóleum významnej osobnosti v dejinách Uhorska – Imricha Thökölyho. Areál medzi týmito pamiatkami tvorí malebnú historickú štvrť, ktorá láka na kávu pred ďalšou cestou.

Po výjazde z Kežmarku nás čaká jeden z najkrajších úsekov Cesty okolo Tatier. **Cyklotrasa do Vrbova**¹ sa šplhá na mierny hrebeň Závadky a Ostrej skaly vo Vrbovskej pahorkatine. Pred nami je krásna jazda Cestou okolo Tatier nekonečným priestranstvom lúk a polí s Tatrami črtajúcimi sa v dialke. Prichádzame do Vrbova, ďalšieho historického spišského mestečka. Bolo to jedno

4



zo 16 spišských miest, v ktorých vládli v rokoch 1412 – 1769 poľskí králi, a jedným z mnohých podtatranských spišských mestečiek, kde od 13. stor. do konca 2. svetovej vojny žila početná saská (nemecká) menšina, čo si hneď všimneme pri návšteve tunajšieho cintorína⁵. V mestečku sú termálne bazény.

Z Vrbova ideme miestnou komunikáciou do malých, pred svetom skrytých Žakoviec, za ktorými sa vrátíme k nádherným **pahorkovitým panorámam nekonečných lúk a polí**⁶. Prechádzame okrajom popradskej skládky odpadu, neďaleko za ňou dorazíme do roľníckej usadlosti Úsvit, za ktorou nás čaká ešte posledná časť malebných výhľadov. Končíme ju v Hozelci, kde vchádzame na frekventovanú hlavnú cestu, ktorá nás po 2 km širokou krajinou zavedie na križovatku s ul. Levočskou, ktorou pokračujeme až k **námestiu v Poprade**. Z námestia smerujeme k železničnej stanici a vlakom ideme späť do Spišskej Belej.

5



6




SPD
TRK

PRI PRAMENI POPRADU


ŠTRBSKÉ PLESO - Cesta slobody **panorámy** - Tatranská Polianka - zjazd do Gerlachova - Batizovce - **Svit Baťove domy** - **Cesta okolo Tatier brehom Popradu** - **Poprad Staré mesto** - **Spišská Sobota historická časť** - **POPRAD-TATRY**


38 km

120 m

PRI PRAMENI POPRADU

Dĺžka trasy:	38 km	Asfalt:	38 km	Mimo premávky:	10 km
Súčet stúpaní:	120 m	Štrk:	0 km	Vedľajšie cesty:	16 km
Súčet zjazdov:	770 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	12 km

Okúzľujúce vysokohorské pleso, priepastné tatranské výhľady, príjemná jazda brehom rieky, čarovné historické časti stredovekých mestečiek, spolu takmer 800 m ZJAZDOV pri 120 m stúpaní – čiže to, čo je najkrajšie na spišskom Podtatří vo verzii dostupnej aj pre neskúsených cyklistov.

POZOR! Výlet predpokladá cestu vlakom (medzi stanicami Poprad-Tatry – Štrbské Pleso alebo opačne).



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/sk02

Keď dorazíme (autom alebo vlakom) do Štrbského Plesa, musíme sa najskôr rýchlo oboznámiť s týmto miestom – zavítať k samotnému **Štrbskému plesu**¹. Nádherná poloha v lese, s Tatrami vypínajúcimi sa nad hladinou vody, robí veľký dojem. Najzápadnejšie miesto podtatranskej „reťaze“ však nepatrí k Spišu; historicky je to časť Liptova, ktorý sa končí na hrebeni východne od plesa. V okolí nájdeme zaujímavú historickú architektúru z prelomu 19. a 20. storočia, ktorú uvidíme aj vo väčšine mestečiek pozdĺž tatranskej električky.



2

Zo Štrbského Plesa vyrážame dolinou Popradu, ktorou budeme schádzať už takmer do konca trasy. Prichádzame k **Ceste slobody**, pokračujeme po nej do Tatranskej Polianky, kde za železničnou zastávkou odbočujeme doprava smerom do Gerlachova. Na tejto zákrute je dobré skontrolovať si brzdy, pretože **zjazd** je veľmi rýchly a trochu nerovný. Stojí za to niekoľkokrát sa zastaviť, aj keď stratíme úžasnú rýchlosť, a pokochať sa **krásnou panorámou Tatier**² s mohutným Gerlachom. Výhľad pred nami nie je o nič horší – úchvatné horské okolie Popradskej kotliny s Nízkymi Tatrami.

Uháňame cez Gerlachov, potom cez Batizovce a keď prejdeme ponad diaľnicu, dorazíme k železničnej trati a hlavnej ceste č. 18. Chodníkom za ňou ideme 700 m a vchádzame do **Svitu**³. Romantický názov mesta má prozaický pôvod – je to skratka od názvu tamojších závodov: Slovenská viskózová továreň. Mesto bolo založené pred 2. svetovou vojnou na veľkých lúčach ako celistvý kom-



3



plex, ktorý tvorili výrobná a obytná časť.

Keď dorazíme k rieke Poprad, smerujeme pozdĺž jej **brehu**⁴ na východ Cestou okolo Tatier, ktorej sa budeme držať ďalších 7 km. Cesta v značnej časti vedie otvoreným priestranstvom a ponúka prekrásne rozľahlé výhľady.

Chodníkom vchádzame takmer do centra Popradu. **Historická časť Popradu**⁵ ulahodí nášmu oku peknými meštianskymi domami a zaujímavým gotickým kostolom (13. stor.) sv. Egídia.

Z námestia sa vrátíme k Popradu – ideme brehom a vedľajšími uličkami na nezvyčajné miesto: do **historickej časti Spišskej Soboty**⁶, ktorá je krásne zachovalým príkladom stredovekej architektúry s **gotickým kostolom sv. Juraja, meštianskymi domami** s charakteristickými špicatými strechami. Dnešné mesto Poprad je v podstate zhluk niekoľkých menších miest a práve Sobota bola až do vybudovania košicko-bohumínskej železnice (2. pol. 19. stor.) najdôležitejším z nich. Zo Soboty vychádzame ul. Brokoffovou, z nej sa dnes môžeme posledný krát kochať **nádhernou panorámou Tatier**⁷ nad nekonečnými poľami a lúkami. Odtiaľ ul. Kráľa a Železničnou cez **námestie Velkej** dorazíme na popradskú železničnú stanicu.



4



5



6



7



SPD
TRK

37 km



360 m



NAD BELOU A KEŽMARKOM

SPIŠSKÁ BELÁ - Cesta okolo Tatier - **Tatranská Kotlina** - Kežmarské Žľaby - **lesná cesta do Mlynčekov** - Mlynčeky - **Kežmarok** - Cesta okolo Tatier pozdĺž Popradu - **Strážky** park a kaštieľ - **SPIŠSKÁ BELÁ**



1

Dĺžka trasy:	37 km	Asfalt:	35 km	Mimo premávky:	20 km
Súčet stúpaní:	360 m	Štrk:	2 km	Vedľajšie cesty:	12 km
Súčet zjazdov:	360 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	5 km

Okolie Kežmarku a Spišskej Belej sú výbornou hodinou dejepisu Spiša – regiónu, v ktorom po stáročia spolunaživalo sedem národností. Ale mestá nie sú jedinou zaujímavosťou – trasa umožňuje spoznať prírodne zaujímavú oblasť medzi nimi a úpäťm Tatier – terény rozľahlých polí a tichých lesov, kde si s radosťou môžeme vychutnávať ticho. Nebudú chýbať ani krásne výhľady na Tatry, ktoré sa prezentujú naozaj veľkolepo, aj keď v diaľke.



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:

www.cestaokolotatier.eu/go/sk03



Auto si zaparkujeme pri spišskobelianskom cintoríne. Krátka návšteva cintorína nám umožní pochopiť, koľko rôznych národností žilo dávnejšie na Spiši – nájdeme tu náhrobky s nápismi po maďarsky, nemecky a slovensky. Ulicou SNP prichádzame na hlavnú križovatku v meste. Trasa vedie ďalej doľava ul. Zimnou, ale stojí za to aspoň na chvíľu odbočiť doprava, **do dávnej historickej časti**² zatvorenej a dnes trochu narušenej novšou zástavbou medzi ulicami Slnčnou a Hviezdoslavovou.



2

Pokračujeme smerom na sever ul. Zimnou. Po 1 km vchádzame na cyklistický chodník **Cesty okolo Tatier**¹, ktorým pôjdeme 9 km až do Tatranskej Kotliny. Miňame rozľahlé, takmer ploché polia a veľmi nepatrne stúpame.

Na križovatke odbočujeme na Cestu slobody (smerové tabule ukazujú Smokovce). Ďalšie 4 km trpezlivo šliapeme krajnicou dosť frekventovanej trasy až do Kežmarských Žľabov; stúpanie je tu strmšie ako chodníkom z Belej.



3

Keď dorazíme k roľníckej usadlosti na pravej strane, už vieme, že takmer 14-kilometrové stúpanie sa konečne skončilo. Odbočujeme doľava do lesa na modrý cyklistický chodník a pokračujeme lesnou cestou mimo premávky. Úsek pred nami je príjemnou odmenou za predchádzajúcu námahu: **6 km lesného zjazdu**³ Schádzame prakticky bez žiadneho úsilia, obklopení zeleňou. Stojí za to aspoň raz sa otočiť a v tuneli zelene sa zahľadiť na tatranské štíty.





Na konci lesa vychádzame v obci Mlynčeky, cez ktorú prechádzame hlavnou cestou a ideme až k trase vedúcej ďalej do Kežmarku (stále je to modrý cyklistický chodník). Obklopuje nás opäť takmer rovinná **panoráma polí⁴** južného úpätia Tatier.

Za železničnou traťou dorazíme k ceste č. 66, keďže nemáme na výber, pokračujeme ňou doprava, ale na najbližšej križovatke odbočujeme doľava, na ul. Nižná brána. Za čerpacou stanicou zatačame mierne doprava na ul. Garbiarsku, ktorá sa za trasou č. 66 mení na Záhradnú a Nábrežnú vedúcu pozdĺž Popradu. Na úrovni lávky pre chodcov odbočujeme doľava na ul. Vyšný mlyn, pokračujeme po nej až za trasu č. 66 a znovu odbočujeme doľava na ul. Mučeníkov. Odteraz už len rovno!

Pred nami prejazd cez **historicky najzaujímavejšiu časť Kežmarku** – míňame drevený evanjelický kostol (UNESCO), novobyzantský nový evanjelický kostol, ďalej pomedzi pekné meštianske domy ul. Hviezdoslavovou s radnicou, paulínskym kostolom a na konci máme stredoveký **hrad⁵**. Na prechádzku starým mestom v Kežmarku si nechajme aspoň dve hodiny; môžeme sa len tak potúlať alebo si sadnúť niekam na kávu.

Od hradu ideme po značkách Cesty okolo Tatier až do Spišskej Belej. Z mesta vychádzame na staré priemyselné predmestia a ďalej pokračujeme pozdĺž Popradu na úpätí Jeruzalemského vrchu.

Originálnou visutou **lávkou⁶** prechádzame na druhý breh rieky, ďalej viac-menej súbežne s ňou ďalší 1,5 km až k bránam **parku pri Kaštieli Strážky⁷**. Goticko-renesančná budova dnes stráži tichú anglickú záhradu, cez ktorú je radosť sa prejsť.

Neďaleko za ňou sa Cesta okolo Tatier vzdaluje od rieky a prechádza popod trasu č. 66. Dlhým rovným úsekom stúpame nad zástavbu Strážok a za obľubom doprava vychádzame na

chodník cesty č. 66, ktorým pokračujeme. Už v hraniciach mesta Spišská Belá nás táto cesta pod názvom ul. SNP vedie až k spišskobelianskemu cintorínu, kde sa končí náš výlet.


SPD
TRK

PODTATRANSKÉ NEKONEČNO



POPRAĐ - Úsvit panorámy polí a Tatier - Žakovce - Huncovce
 - Veľká Lomnica - **cesta do Starej Lesnej** - Tatranská Lesná - Smokovce - Nová Lesná - Veľký Slavkov - **Spišská Sobota historická časť** - **POPRAĐ**


45 km

510 m


PODTATRANSKÉ NEKONEČNO

Dĺžka trasy:	45 km	Asfalt:	45 km	Mimo premávky:	4 km
Súčet stúpaní:	510 m	Štrk:	0 km	Boczne drogi	34 km
Súčet zjazdov:	510 m	Terén:	0 km	Hlavné cesty:	7 km



Výlet odhaľuje až nepredstaviteľné nekonečno priestranstva medzi Cestou slobody a Levočskými vrchmi, v ktorom sú roztrúsené stáročné spišské mestečká. Rozľahlé polia sa vôbec nepodobajú na úzke podhalské pruhy, a mierne, takmer ploché južné úpätia Tatier evokujú skôr ázijskú step ako tatranské okolie. Kto túži po tichu, vetre a ďalekých výhľadoch, nech nasadne na bicykel a do toho!



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/sk04

Vyrážame z popradského **námestia** na východ, na jeho konci vchádzame doprava na ul. Levočskú. Táto dávna trasa do Levoče nás zavedie za mesto za železničnou traťou, je síce trochu rozbitá, ale za to je zatienená starými stromami. Dorazíme k hlavnej ceste č. 18, po ktorej pokračujeme rovno cez priecestie a ideme pravou krajinou. Poprad zostáva za naším chrbtom.

Musíme nejako vydržať ďalšie 2 km, aby sme mohli zavítať do nezabudnuteľného okolia Hozelca. Za tabuľami s informáciou o vstupe do dediny, odbočujeme na prvej križovatke doľava na ul. Hlavnú alebo Športovú (spájajú sa za dedinou) a pokračujeme do konca dediny a ďalej nad ňou.

Cesta mierne stúpa, otvárajú sa **úchvatné panorámy**² na ohromné polia, rozľahlé pahorky Levočských vrchov a Tatry v pozadí. Takou krajinou teraz budeme šliapať niekoľko kilometrov. Ideme stále po kvalitnej asfalte a po 2 km za dedinou prechádzame na druhú stranu diaľnice a ocitáme sa v **roľníckej usadlosti Úsvit**³. Držíme sa stále hlavnej cesty a pokračujeme k lesu na ľavej strane

a k plotu popradskej skládky odpadu na pravej strane. Rýchly zjazd, ostrá zákruta doprava, potom stúpanie a opäť sme obklopení **nezvyčajnými poľnými krajinami**⁴, ideme cestou do Žakoviec. Prešmykneme sa cez dedinu, dorazíme k trase do Huncoviec⁵, na ktorej zatáčame doľava. Okolie pripomína nekonečnú step.

Cestou pokračujeme k trase č. 66, na ktorej odbočujeme doľava a ideme ešte 1 km, za Popradom pri kostole odbočujeme doprava na ul. Jilemnického. Nachádzame sa už vo Veľkej Lomnici. Touto ulicou, potom Skalnatou dorazíme k hlavnej ceste k Tatrám. My však pokraču-



2



3



jeme **rovno** a za železničnou traťou začíname dlhé, mierne stúpanie starou cestou cez Starú Lesnú až k Ceste slobody.

Cesta opäť vedie **nekonečnými poľami** s Tatrami¹ črtajúcimi sa v pozadí. Konečne, 7 km ďalej, za traťou tatranskej električky vchádzame na Cestu slobody, na ktorej odbočujeme doľava. K veľkému zjazdu nám ostáva už len o niečo viac ako 2 km stúpania, teraz krajinou, obklopenú lesom, v ktorom sa občas vynoria panorámy charakteristického hrebeňa Slavkovského nosa.

Hneď za tabuľami Horného Smokovca vchádzame na križovatku, kde odbočujeme doľava, na pravej strane zanecháme železničnú stanicu. Stojí za to zastaviť sa teraz a pozrieť sa na Tatry, pretože na ďalšom úseku to už nebude také ľahké.

Pred nami je **nádherný rýchly zjazd** cez Dolný Smokovec, Novú Lesnú až do Veľkého Slavkova. Za ním sa stále držíme hlavnej cesty a pomedzi poľa prechádzame ponad diaľnicu a o chvíľu neskôr cez železničnú trať.

Po niekoľkých desiatkach metrov, oproti veľickému cintorínu odbočujeme na schátranú cestu doľava. Cesta vedie **malebným hrebeňom**: na ľavej strane sa za nekonečnými poľami vypínajú Tatry, na pravej strane sa rozprestiera Poprad a jeho kotlina. Tento vyše dvojkilometrový rovný úsek nás privedie na križovatku s ul. Slavkovskou, ktorou vchádzame do **historickej časti Spišskej Soboty**⁶. Veľkolepo zrekonštruované stredoveké námestie s kostolom sv. Juraja a samostatnou zvonnicou s atikou, ktorá je typická pre spišskú architektúru, s meštianskymi domami zo 16. a 17. stor., ktoré dávajú predstavu o dávnom význame a veľkoleposti tohto mesta.

Z námestia ideme najskôr úzkou uličkou Velickej cesty (pozor, aby sme neprehliadli odbočku⁷), pred cintorínom odbočujeme doľava na Jesenského, potom doľava na úzku Vagonársku, ďalej na Němcovej a Športovú až k brehom Popradu (v prípade pochybností: vždy dole až k rieke, potom pozdĺž rieky až k popradskej historickej štvrti). Pokračujeme cyklistickým chodníkom popri rieke až na križovatku s ul. 1. mája, ktorou vchádzame na popradské námestie, kde sa končí náš výlet.



4



5



6



7






**SPD
TRK**

43 km

320 m

CEZ POLIA A LESY


ŠTRBSKÉ PLESO  - Štrba - **Šuňava polné krajiny** - Lučivná
- **Lopušná dolina lesy** - Spišská Teplica - **Poprad Staré mesto** -
POPRAD-TATRY 

CEZ POLIA A LESY


Dĺžka trasy: 43 km
Súčet stúpaní: 320 m
Súčet zjazdov: 970 m

Asfalt: 43 km
Štrk: 0 km
Terén: 0 km

Mimo premávky: 9 km
Vedľajšie cesty: 23 km
Hlavné cesty: 11 km

Súčet zjazdov s dĺžkou takmer 1000 metrov znamená, že približne ¼ trasy prekonáme bez akejkoľvek námahy! Trasa vedie zaujímavým liptovsko-spišským pohraničím, začíname od podtatranského Štrbského plesa rozľahlými poľami do tichej lesnej Lopušnej doliny a ďalej dole, kde brehom rieky Poprad vchádzame do historickej časti najdôležitejšieho mesta slovenskej podtatranskej oblasti.

POZOR! Trasa predpokladá návrat vlakom!

Trasu môžete spojiť s: **SK.01**; **SK.02**; **SK.03**; **SK.04**



Dôkladná mapa, druhy povrchu, stopa, trasa v aplikácii:
www.cestaokolotatier.eu/go/sk05



Výlet sa začína na železničnej stanici Štrbské Pleso; auto si zaparkujeme tu alebo v Poprade, odkiaľ sa môžeme jednoducho a pohodlne dostať na miesto vláčikom Tatranskej električky. Na začiatku stojí za to zavítať k samotnému **Štrbskému plesu²**, malebne položenému v lese, v tieni tatranských štítov. Pred ďalšou časťou, na ktorej sa začína zjazd, sa musíme obliecť teplejšie.



2

Z podtatranského letoviska uháňame dole, ul. Szentiványho, zakladateľa kúpeľov, ktorý tu žil v 19. storočí, potom cestou č. 537, smerom na Podbanské a po niekoľkých sto metroch doľava na cestu č. 538 do Tatranskej Štrby; na zákrute obdivujeme krásnu panorámu Popradskej kotliny a Nízkych Tatier.



3

Teraz sa začína 11 km nepretržitého zjazdu z výšky 1300 m n. m. až na úroveň 830 m n. m. V krásne sa meniacom prostredí lesov a polí prekrážame cez Tatranskú Štrbu, za ňou pretíname cestu č. 18 a o 2 km ďalej dorazíme k diaľničnému privádzачu. Odbočujeme doprava, konečne napneme svaly nôh, prechádzame popod viadukt D1 a smerujeme k ceste do Štrby.

V centre obce odbočujeme doľava a na pravej strane zanechávame kostol. Smerujeme do Šuňavy a následne odbočujeme z ul. Hlavnej doprava (ul. Šuňavská).

Pred nami je teraz dlhá, rovná cezpoľná cesta. Zastavme sa aspoň jeden raz, aby sme sa mohli pokochať **nádherou panorámou Tatier** za naším chrbtom.

Prechádzame dedinou zhora dole (sú to v podstate dve dediny – Nižná a Vyšná Šuňava, ktoré sa postupne spojili do jedného celku), ideme stále po hlav-



4



nej ceste, ktorá sa mení na ul. Spišskú, a tá nás zavedie naspäť smerom k Tatrám; tieto veľhory sa teraz vypínajú **v diaľke pred nami**³.

Na začiatku ideme poľami, potom príjemným lesom (názov Šuňava má vraj pochádzať od šumu lesa alebo z nemeckého Schönau, čo znamená krásny les) a mierne klesáme až do konca cesty na križovatku za mostom, na ktorej odbočujeme doprava a ďalej si vychutnávame mierny zjazd.

5



Prechádzame rovno cez Lučivnú, v centre míňame historický kaštieľ a mierime k ceste č. 18. Keďže nemáme na výber, odbočujeme ňou doprava a držíme sa jej najbližší 1 km.

Na prvej križovatke v Svite odbočujeme doprava, na ľavej strane zanecháme priemyselný podnik, smerujeme k rieke Poprad, pretekajúcej na úpäť zalesnených pahorkov Baby. Hneď za mostom na ľavej strane sa začína cyklistický chodník pozdĺž rieky, my však **pokračujeme rovno** k Lopusnej doline.

6



Odbočujeme druhou asfaltovou cestou vľavo (2 km za mostom), o chvíľu míňame lyžiarsky komplex a hotel. Približne 100 m ďalej si zvolíme variant doľava a po ďalších 100 m odbočujeme takmer 180° doľava, stále ideme kvalitnou asfaltkou.

7



Cesta svižne pokračuje **hustým, tichým lesom**^{1,4}, po 1,5 km vychádzame na lesné sedlo pri príjemnom mieste oddychu s originálnym dendrofónom. Stojí za to zastaviť sa a potešiť uši lesnou hudbou. Nasleduje **rýchly zjazd**⁵, ktorý za lesom, za dvomi traverzami ústí v Spišskej Teplici – obci založenej cisterciánmi ešte v 13. stor.

V Teplici ideme hlavnou cestou až k mostu cez Poprad. Neprechádzame cez rieku, ale pred mostom odbočujeme doprava a **cyklistickým chodníkom pri rieke**^{6,7} dorazíme ku

kruhovému objazdu v centre mesta. Teraz prechádzame cez rieku a jej ľavým brehom, pomedzi stromy smerujeme na križovatku s ul. 1. mája a k mostu, ktorým odbočujeme doprava a ďalej, po prekročení hlavnej ulice, vchádzame pešou zónou na popradské námestie, kde sa končí náš výlet.





TRASY PRE POKROČILÝCH

Sú to trasy pripravené pre zdatnejších cyklistov, ktorí už majú skúsenosti s dlhými trasami. Trasy označené ako „1/2“ a „2/2“ boli navrhnuté ako dvojdnové, ale každú z nich (okrem trás Severný Spiš) môžete tiež absolvovať ako jednodňový výlet a na miesto, z ktorého ste vyrazili, sa môžete vrátiť vlakom.

P.č.	NÁZOV TRASY:	DRUH BICYKLA	Km	STÚPANIE:	ŠTART
1	Za vlakom na Oravu	TRK	68	490	Nowy Targ
2	Rodinné Podhalie a Orava	TRK	49	360	Czarny Dunajec
3	Na poľský Spiš	TRK	69	620	Nowy Targ
4	Rodinné Podhalie a Spiš	TRK	53	360	Nowy Targ
5	Po nedeckom statku	TRK	84	1150	Poľana Sosny
6	Neznáme Podhalie	TRK	72	900	Pyzówka
7	Tour de Podhale 1/2	SPD	74	1000	Nowy Targ
8	Tour de Podhale 2/2	TRK	72	750	Zakopané
9	Spišské špeciality	SPD	78	800	Kežmarok
10	Poklady slovenského Spiša 1/2	SPD	77	550	Štrbské Pleso
11	Poklady slovenského Spiša 2/2	TRK	68	680	Kežmarok
12	Severný Spiš 1/2	TRK	69	840	Nová Belá
13	Severný Spiš 2/2	TRK	88	1130	Stará Ľubovňa
14	Liptov a Orava 1/2	SPD	70	640	Poprad
15	Liptov a Orava 2/2	SPD	75	790	Liptovský Mikuláš
16	Po stopách slovenských dejín	TRK	82	980	Trstená

ROZKRÚŽTE TO
OKOLO TATIER



SPD
CESTNÝ, TREK, MTB BICYKEL



TRK
TREK, MTB BICYKEL

Horeuvedené trasy nájdete na stránkach Cesty okolo Tatier v záložke blog:
www.cestaokolotatier.eu/sk/spravy/blog-cesty-okolo-tatier

Obsah

Úvod	3
Slovo od autora	5
Ako čítať opis výletu	7
1. Dávnou železnicou po hranicu	9
2. Okolo Czorsztynského jazera	12
3. Nedeca – Červený Kláštor	15
4. Prielom Dunajca – zhora a zdola	18
5. Okolie Nowého Targu	21
6. Po oravských vrchoch	24
7. Pláž a výhľady	27
8. Po stopách dávnej železnice do Trstenej	30
9. Nowy Targ – Czorsztynské jazero	33
10. Zakopané - Nowy Targ	36
11. Jazero zo severu a Spišské Pieniny	39
12. Spišské výhľady	42
13. Okolo rašelinísk	45
14. Čas na Oravu	48
15. Pri rieke a jazere	51
16. Spišské Pieniny a jazero z južnej strany	54
17. Spišské skvosty	57
18. Cíche s výhľadmi	60
19. Neznáme Podhalie	63
20. Malebným ústraním	66
21. Ostré vidly	69
22. Od Bielej vody k modrému nebu	72
23. Na návšteve u Rusínov	75
24. Ostrysz šturm	78
25. Zafať zuby na Ząb	81
26. SK Spišské mestečká a výhľady	84
27. SK Pri prameni Popradu	87
28. SK Nad Belou a Kežmarkom	90
29. SK Podtatranské nekonečno	93
30. SK Cez polia a lesy	96
Trasy pre pokročilých	99
Pomocník cyklistu	101

Skontrolujte si pred odchodom



POMOCNÍK CYKLISTU

(bez poradia dôležitosti – je najlepšie mať všetko pri sebe)

- 1 Voda** – majte so sebou minimálne 1,5 l vody
- 2 Niečo proti dažďu** – sme predsa v horách. Počasie dokáže prekvapiť
- 3 Zásoba kalórií** – ovocie, sendvič, tyčinka... zoberte niečo pod zub
- 4 Slnčné okuliare, krém** – v horách slnko opaľuje silnejšie
- 5 PRILBA** – na Slovensku je povinná, v Poľsku sa odporúča
- 6 Záplaty, servisná sada na opravu kolies**
(alebo duší) **a HUSTILKA** – peši bude totiž ďalej a dlhšie :-)
- 7 Základné kľúče** – zodpovedajúce VÁŠMU bicyklu
- 8 Papierová mapa** – baterky sa jej nikdy nevybijú
- 9 Powerbank / nabitý telefón** – a nezabudnite na kábel
- 10 Vreckovky / toaletný papier** – pre každý prípad
- 11 Osvetlenie / reflexné prvky** – pre prípad, žeby sa výlet predĺžil
- 12 Hotovosť** – s kartou je to síce pohodlnejšie, ale s hotovosťou – istejšie

Podrobné predpisy týkajúce sa cyklistov v Poľsku a na Slovensku nájdete na
www.szlakwokoltatr.eu/praktyczne-informacje





ISBN 978-83-946416-7-2

Rekreačné trasy a trasy asfaltovými cestami

Cesta okolo Tatier, Velo Dunajec
Chodník okolo Czorsztyńskiego jazera
30 hotových návrhov výletov




MAŁOPOLSKA



EUROPEJSKIE
UGRUPOWANIE
WSPÓLPRACY TERYTORIALNEJ
EURÓPSKE
ZOSKUPENIE
UZEMNEJ SPOLUPRÁCE

Projekt bol realizovaný s finančnou podporou Małopolského vojvodstva
v rámci výzvy na projekty v oblasti cestovného ruchu s názvom
„Małopolské pohostinné“

www.cestaokolatatieu